

திரு

திருக்கூடலை

ஸ்தல புராண

இது

சிதம்பரம் செந்தமிழ்ச்சங்க விதவா னுட
ராமசாமிச் செட்டியார் அவர்கள் ஹெண்ட்

தமிழ்ப்பண்டி தருமாகிய

வாமதேவ மாணிக்க பட்டாசுரகரால்

திருத்தப்பட்டு,

தருமநல்லூர்

கவாமிநாதத்தம்பிரான் கவாமிகளால்,

சென்னை

அமிர்தகுணபோதினி அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

நக்கசாலை வீதி, சென்னை.

1932

[அனா 8.

Q2:38.211TK

M32

183812

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கூடலையாற்றுர்

ஸ்தலபுராண வசனம்.

2 FEB 1932

இது

சிதம்பரம் செந்தமிழ்ச்சங்க வித்வானும்,

ராமசாமிச் செட்டியார் அவர்கள் ஹைஸ்கூல்

தமிழ்ப்பண்டிதரும் ஆகிய

வாமதேவ மாணிக்கபட்டாரகரால்

திருத்தப்பட்டு,

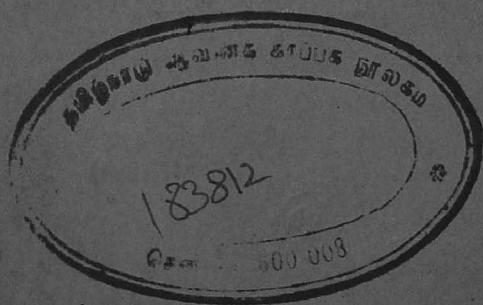
தருமநல்லூர்-சுவாமிநாதத்தம்பிரான் சுவாமிகளால்

சென்னை

அமிர்தகுணபோதினி அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

302, தங்கசாலை வீதி, சென்னை.

2 FEB 1932

கணபதி துணை

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கூடலை யாற்றார் ஸ்தல புராண வசனம்.

முகவுரை

இப்புண்ணிய பூமிபாகிய பரதகண்டத்தில், நடுநாட்டில் சிவபெருமான். ஆன்மகோடிகளின் மேல்வைத்த பெருங்கருணைபால் சிவலிங்கத்திருமேனி கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் திவ்யஸ்தலங்கள் பலவற்றுள்ளும் சிறந்ததாயும், சிவ பெருமானின். ஊர்த்துவ முகமாகிய. ஈசானமுகத்தினின்றும் தோன்றியதாயும், உள்ள திருக்கூடலையாற்றார் என்னும் சிவ சேஷத்திரத்தின் மாண்மிபத்தை அறிந்து கொள்ள வேண்டுமென்னும் பேரவாவுடன் அம்மாண்மியம் எங்குக் கிடைக்குமென்று பற்பல இடங்களில் சென்று அங்கங்குள்ள பெரியோர்களைக் கேட்ட பொழுது ஒருவரும் அது இருக்குமிடமும் சுட்டிக் கூறினார்களில்லை என்கிலைமையை அறிந்த கூடலையாற்றார். தேவஸ்தானம். பரம்பரை டிரஸ்ட்டி தேவகோட்டை சத்திரம். ஸ்ரீமான். ராம. அரு. அரு. ராம. அருணாசலஞ் செட்டியாரவர்கள் காரியம். கிற்சபாநாதபிள்ளை குமாரராகிய. நல்லசிவம் பிள்ளையவர்கள் சுமார் இருபது வருடங்களுக்கு முன் சிதம்பரம் வரம் தேவமுருக பட்டாரகர் குமாரர். மாணிக்கபட்டாரகர்

4 திருக்கூடலையாற்றார் ஸ்தலபுராண வசனம்.

அவர்களிடமிருந்து காலஞ் சென்ற பாலையங்கோட்டை மணியம் சரவணபிள்ளை பேரூர் மணியம் கிருஷ்ணபிள்ளை இவர்களின் திரவிய சகாயத்தால் ஷே. மான்மியத்தைப் பெற்று வடமொழியின்றும் மொழி பெயர்த்து வைத்திருந்த காப்பி கைதப்பிப் போய் மீட்டு மரித்திருக்கைக்கப் பெற்றதை. ஷே நல்லசிவம் பிள்ளையவர்கள் என்னிடம் தந்தார்கள். அதனையடியேன் பெற்று. ஷே மாணிக்கபட்டாரகரவர்களிடமே கொடுத்து. சீர்திருத்தஞ் செய்து சில பிரபுக்களின் திரவ்யசகாயத்தால் இதனை அச்சிடுவித்தேன்.

சிவ பக்தர்களனை வரும் இப்புராணப் பிரதியை வாங்கி வாசித்து அம்மான்மியத்தையறிந்து திருக்கூடலையாற்றாரையடைந்து திருவேனி சங்கம ஸ்நானஞ் செய்து நிர்த்தவல்லபேசுரரைத் தரிசித்து பேரானந்தப் பெருவாழ்வு அடைவார்களென்று திருவருளைச் சிந்திக்கிறேன்.

இங்ஙனம்.

அடியார்க்கெளியன்

சூரியனார் கோவில் ஆதினத்தைச்சார்ந்தவரும்

திருக்கூடலையாற்றாரில் வசிக்கும்

தர்மநல்லூர்

(சுவாமிநாததம்பிரான்.)

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கூடலையாற்றார்

ஸ்தலபுராண வசனம்.

விநாயகர் வணக்கம்.

திங்கள்வெண் நதியின்றென்பாற் றிகழ்பிர யாகையென்னும்
மங்கல நகரின்காலை வண்டமிழ் மொழிவான்வேண்டி
யங்கண்வர்த் முதநாம வைங்கரப் பெருமான்பாத
பங்கய மலரெம்முள்ளம் பதிதரப் பரவிவாழ்வாம்.

கடவுள் வாழ்த்து.

சபாநாயகர்.

திருவனர் நறுந்தண் டேன்றுளி பிலிற்றஞ் செழுந்துழாய்ப்
பாடலையங்கோவு, மருவனர் கமலத் தேவுமே வாராய் மணிகெழு
மன்றொருகாலு, முருவனர் பசுமாட் டேனைய காலு முறதலை யுடைய
ராய்த் திகழ் நங், குருவனர் கடுக்கைச் சடைமுடிப் பெருமான் குரை
கழற் சேவடிகுறிப்பாம்.

சிவகாமசுந்தரி.

வெள்ளிதழ்க் கமலச்செல்விநா யகன்றன் மிளிர்பவத்திரியிம் யத்தி
னள்ளிருட் கூந்தற் றனிமக ணெடிய நாரணன் றங்கைஞர்ப் படுத்த
வள்ளிலை நெடுவே னகுரைத் தொருவன் மதகரி முகவனம் பலத்திற்
றுள்ளிய சிவன்ற யெனுஞ்சிவ காமசுந்தரி பதமலர் தொழுவாம்.

5 திருக்கடலையாற்றார் ஸ்தலபுராண வசனம்.

நிருத்தனவல்லபேசார்.

திருத்தன விழையு மாலோன் செம்பதுமத்து மேலோன்
உருத்தனர் பொருது நிற்ப வுவர்செருக் கெர்ழிக்குஞ் சோதி
கருத்தனர் கடவுட் சீர்த்தெக் கணப்பிர யாகை வாழும்
நிருத்தன வல்லநாதன் நிருவடி நினைந்து வாழ்வாம்.

ஞானசத்தி.

பாடலையாற்றும் பெருமான் சுந்தரார்க்கு நெறியருளு பரமனுக்கி
நீடலையாற் றருபதியாயொருபதியும் பொருவரிதாய் நிகழுமந்தக்
கூடலையாற் றாரமருஞ்சிற்சத்தி தன திருமைக்கு சேசயந்நேர்
தாடலையாற் றுதிநாவாற் றுழந்துரைத் தெப்போதுமுனந் தன்னில்
[வைப்பாம்.

பராசத்தி.

புரிவேணி நிருத்தனவல் லவன்புரியுந் தொழிலெகைக்கும்
பொருவில்லாவிற், குரிவேணி யெனவுதவியவன்மேனி பிரியாம
லொளிர்பூங் கொம்பை, விரிவேணி யனவிடையுங் கனதனமுந்தின
மெழில் செய்மேன்மையாளே, திரிவேணி சங்கமத்தின் வருமேனி
விழிப்பரையைச் சிந்தைசெய்வாம்.

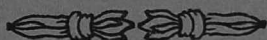

உ
கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூடலையாற்றார் மான்மியம்

புராண வரலாறு.

சீருஞ் சிறப்பும் பொருந்திய நைமிசாரண்யத்தில் வாழ்
கின்ற செளனகாதி முனிவர்கள், அஷ்டாங்கயோகஞ் செய்
பவர்கள், பிரமத்தை யறிந்தவர்கள், செருக்கற்றவர், அகங்
காரம் இல்லாதவர்கள், மகாத்மாக்கள், அறிஞர்கள், உண்
மையான விரதங்களை அனுஷ்டிக்கிறவர்கள், ஐம்புலன்களை
வென்றவர்கள், கோபத்தைப் போக்கினவர்கள், அனைத்
துயிர்களிடத்தும் கருணையுள்ளவர்கள், இன்னும் பற்பல
நற்குண நற்செய்கைகள் உள்ளவராவார்கள்.

இம்முனிவர்கள், முத்தியை யெளிதில் தருவதாயும்,
மிக்க தூய்மையுடையதாயும் யிருக்கிற நைமிச வனத்தில்,
சச்சிதானந்த சொரூபராயும், இயமனைச் சங்கரித்தவராயும்,
உமையொருபாகராயும், எண்ணிய எண்ணியாங்கு ஈபவராயு
மிருக்கிற பரமசிவனைக் குறித்தும், திருமலைக் குறித்துந்
தவஞ்செய்தார்கள்.

ஒருகாலத்தில், மகாத்மாக்களான முனிவர்கள் இரு
பத்தாறாயிரவரும், அவர்களுடைய எண்ணிறந்த மாணவ
முனிவர்களும், ஒருங்குகூடி, முத்திசாதனங்களை யறிந்து
கொள்ள விருப்பமுள்ளவர்களாய், மறத்தைப்போக்கி அறத்
தைத் தருவதான சிவ கதைகளைப் பிரசங்கித்துக் கொண்
டிருந்தார்கள். அச்சமயத்தில், வியாசமுனிவரது மாணுக்க

8 கூடலையாற்றூர் மான்மிய புராண வரலாறு.

ரும், மிக்க கீர்த்தியை யுடையவரும், கருணாநிதியாயுமிருக்கிற சூதமஹாமுனிவர், சித்த சத்தியைக் கொடுக்கிற நைமிசாரண்யத்திற்கு வந்தார். வந்த சூதமுனிவரை செளனகாதி முனிவர்கள் தரிசித்து வணங்கி பின் வருமாறு பிரார்த்தித்தார்கள்.

சூதமஹாமுனிவரே தேவரீர் சமஸ்தமான புண்ணிய புராணங்களைச் சத்தியவதி குமாரரான வியாசமஹா முனிவரிடமிருந்து கேட்டு, அறிந்திருக்கிறீர். ஆகையால், பூவுலகில் வணங்கத்தக்க புண்ணியத் தலங்கள் தீர்த்தங்கள் எவை? சம்சார சமுத்திரத்தினின்றும் முத்திக்கரையை ஆன்மாக்கள் எவ்வாறு அடையும்? மானிடர்களுக்கு திருமாலிடத்திலாவது, சிவபிரானிடத்திலாவது பக்தி எப்படியுண்டாகும்? போக மோக்ஷங்கள் விரைவில் எவ்விதம் சித்திக்கும்? இவற்றை யெல்லாம் கருணையுடன் அடியேங்களுக்குச் சொல்லியருளவேண்டும். மந்தணமான விஷயங்களைக் குருமார்கள் சீடர்களுக்குத்தான் சொல்லுவார்கள். முன்னொரு காலத்தில் தக்ஷிணகைலாச மான்மியமும், திரிவேணி சங்கம மான்மியமும் தேவரீரால் திருவாய் மலர்ந்தருளப்பட்டன.

இப்பொழுது, திருவேணி சங்கமமான்மியத்தை மீட்டுங் கேட்க விரும்புகிறோம். அதைக் கேட்டதினால் ஐயம் நீங்குகிறது. ஆதலால், அக்கதையினை மந்தணமாயிருக்கும் எங்களுக்கு விளங்க விரித்துரைத்தல் வேண்டும், என்று பிரார்த்தித்தார்கள்.

இதைக்கேட்ட சூதமஹாமுனிவர் “முனிவர்களே, உலகத்துக்கு இன்பமாயும், பிரத்யக்ஷமாயும், முத்தி சாதனமாயுமிருக்கிற திருவேணி சங்கமமென்கிற கூடலையாற்றூர் மான்மியத்தைச் சொல்ல வேண்டுமென்று நன்மையான வினாவை நிகழ்த்தினீர்கள். அதனால், நீங்கள் தனையுள்ள

கூடலையாற்றார் மான்மிய புராண வரலாறு. 9

வர்கள், எல்லா அரநிலையும் உணர்ந்தவர்கள், உலகத்தைக் காக்கிறவர்களானீர்கள். ஆகையால், பொறுமையுடன் கேளுங்கள். நீங்கள் வினாவிய வினாக்களுக்கு, ஆயிரமுகங்களையுடைய ஆதிசேடனாலும், நான்கு முகங்களையுடைய பிரமதேவனாலும் கூற இயலாதென்றால், நான் எவ்வாறு கூறுவேன். ஆயினும் பராசரது புத்திரரும் எனது மஹாகுருவும் ஆகிய வியாசருடைய அனுக்கிரகத்தால் சிரமத்தைப் போக்குவதான சச்சிதானந்த சொரூபத்தை ஆதரவுடன் சொல்லப்போகிறேன் என்று சொல்லத் தொடங்கினார்.

கூடலையாற்றார் மான்மிய புராண வரலாறு

முற்றிற்று.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தகஷிணப் பிரயாகை

ஸ்தலமகிமைச் சருக்கம்.

சௌனகாதி முனிவர்களே! மேன்மையானதும், நிர்மலமானதுமான ஞானத்தைக் கொடுக்கிறவராயும், தத்துவ சொரூபியாயும், அத்தைவராயும், குணாகிதராயும், ஏகராயும், பிரம சொரூபியாயும், எல்லா உலக காரணராயும், சமஸ்த தேவர்களால் துதிக்கத் தக்கவராயுமுள்ள பரம சிவனை நமஸ்கரித்து வேதத்திற் கொப்பான இன்பத்தைத் தருங் கதைையைச் சொல்லுகிறேன்.

மூவுலகிலும் பிரசித்திபெற்ற பிரம விஷ்ணு ருத்ரா சொரூபமாயும், ஆதியாத்மீக, ஆதிதெய்வீக, ஆதிபௌதிக மென்கிற மூன்று தாபங்களைப் போக்கடிக்கிறதாயுமுள்ள திருக்கூடலையாற்றார் என்ற ஒரு தலமிருக்கிறது. அத்தலத்தைத் தரிசித்த மாத்திரத்தினால் அருக்கன் ஒளிமுன் இருள்போல் கோடி மஹா பாதகங்கள் நாசமடையும். அத்தலமானது ஸ்தூல சூக்ஷ்மகாரண சரீரங்களைப் போக்குவதாயும், சுகத்தைக் கொடுக்கிறதாயும், மகா புண்ணியத்தைத் தருகிறதாயும், சகல தலங்களுக்கும், தீர்த்தங்களுக்கும் சிரேஷ்டமாயும், சகல தேவர்களாலுமடைய அரிதாயுமுள்ளது. எவ்வித ஆத்மாக்களும் அத்தலத்தை ஒரு தடவை அடைந்தால் சம்சார சமுத்திரத்தினின்றும் முத்திக்கரையை அடைவார்கள். சிவபெருமானிடத்திலும்,

திருமாலிடத்தும் பக்தியுண்டாகும். புண்ணியம் வளரும். அத்தலத்தைத் தரிசித்தவனுடைய புண்ணியத்தைக் கூறுவதற்கு எவன் வல்லவனாவான்.

அத்தலத்தைத் தரிசிப்பவர்கள் பதினாயிரம் யாகஞ் செய்த பலனை அடைவார்கள். அத்தலத்திலிருக்கிற தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்கிறவர்கள் மூன்று தாபத்தினின்று நீங்கி மலமற்றவராக விளங்குவார்கள். ஏனென்றால், சரஸ்வதி இலக்குமி, கங்கை ஆகிய மூவர்களும் பூவுலகில் நதி ரூபத்தை யடைந்து முத்தியைக் கொடுக்கிறார்கள். அகாரம், உகாரம், மகாரம், பிந்து, எல்லாம் சேர்ந்து பிரணவமாக ஆவதுபோல் மூவர்களும் சேர்ந்து விளங்குகிறார்கள். ஆகையால் திருவேணி சங்கமதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்கிறவர்களுக்கு மறுபிறப்பு இல்லை. அத்தலத்திலிருக்கிற நிருத்தவல்லபேஸ்வரரை ஒரு தடவை தியானித்த மானிடர்கள் சர்வபாவங்களினின்றும் விடுபட்டு, மாதிரி வம்சம், பிதிரி வம்சம் இருபத்தொரு தலைமுறையோடுஞ் சேர்ந்து கொண்டு சிவலோகத்தில் ஓர் ஈசராகல்பகாலம் வாசம் பண்ணுவார்கள். அத்தல தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் பண்ணினவன் ஊமை, செவிடு, குருடு, குருபம், வைதரணிநதியின் உபத்திரவம், நாயின் மூத்திரபானம் மாமிசபக்ஷணம், இவைகளை யுடைய மாட்டான். நிருத்தவல்லபேசுரரைத் தியானித்த மானிடன், காய்ச்சின சூலம், காய்ச்சின கல், அமேத்தியம், முதலான மஹாதுக்கங்களினின்றும் விடுபடுவான்.

புண்ணியத்தை விரும்புகிறவர்கள், திருவேணி சங்கம தீர்த்தத்தில் மூன்று நாள் ஸ்நானம் பண்ணி நிருத்தவல்லபேசுரரை விதிப்பிரகாரம் பூசித்தால் மிக்க புண்ணியங்களை அடைந்து சிவலோகத்தை அடைகிறார்கள். தக்ஷிணப் பிரயாகை யென்னும் பேருள்ள இத்தலத்தில் மகா மாத முழு

12 தக்பிணப்பிரயாகை வஸ்தலமகிமைச் சருக்கம்.

மையும் ஸ்நானஞ் செய்து சக்திக்குத் தகுந்த தானஞ் செய்து ஓமம் பண்ணி ஈஸ்வரனைப் பூசித்து, அந்தணர்களுக்குத் தனம், தான்யம், வஸ்திரம், ஆபரணம், பசு, பூமி, எள்ளு பொன் முதலான தானஞ் செய்து (ஜாகருகளுக) ஞானசக்தி, பராசக்தியோடு கூடிய நிருத்தவல்லபேசுரரை வேறு சிந்தனை யில்லாமல் நித்தியம் சேவித்தவனுக்கு முத்தியானது எளிதிற் சித்தியாகும். அந்த மகா தீர்த்தல் சூரிய சந்திர கிரகண புண்ணிய காலத்தில் மூழ்கினவர்கள் பிரம ஹத்தி முதலான பாவங்கள் ஒழியும்.

இன்னும் அத் தீர்த்தத்தில் எவன் மூழ்கிறானோ அவன் ஏழு ஜன்மங்களிற் செய்த பாவங்களும்மகலும். மோகத்தினாலேயாவது, சிவபெருமான், திருமால், இவர்களுடைய, தானம், தவம், இவைகளை அபகரித்தவன் ஒரு தடவை மூழ்குவானே யானால் அப்பாவத்தினின்றும் நீங்குவன். சூரு, பிராமணன், ஸ்திரீ, தருமம் இவைகளின் திரவியத்தை மோகத்தினால் அபகரித்தவன், பிரமக் கொலைஞன், வழியைக் கெடுக்கிறவன், தனக்காகசமையல் செய்கிறவன், அதிகமாகச் சாப்பிடுகிறவன், வேதத்தை விற்பவன், இந்த ஐந்து பேர்களும் பிரமக் கொலைஞர்களே. தனம் முதலிய வற்றைப் பிராமணனுக்குக் கொடுக்கிறேனென்றுப் பின் கொடாதவனும், ஒருவரின் சகலதருமங்களையும் அறிந்து அவரை அவமானஞ் செய்கிறவனும், தண்ணீர் குடிக்கும் பசுவை குடிக்காமற் செய்பவனும் பிரமக் கொலைஞர்களே யாவார்கள்.

மேற் கூறிய பிரமக் கொலைஞர்கள் ஒருவருஷகாலம் திருவேணி சங்கமத்தில் ஸ்நானஞ் செய்தால் பாவக் கூட்டத்தினின்றும் நீங்கி இன்புறுவார்கள். இன்னும் பிரம்ம ஹத்திக்குச் சமானமான எந்த பாவங்களாயினும் திரு

வேணி சங்கமத்தில் ஸ்நானஞ் செய்தால் அப்பாவங்களை
லும் எவன் இறந்தவர்களுடைய எலும்பை இத்தீர்த்தத்தில்
போடுகிறானோ அவ்வெலும்பை யுடையவர்கள்
மோக்ஷத்தை யடைவது திண்ணம்.

கிழங்கு, வேர், பழம், கஸ்தூரி, பட்டு, பால், சந்த
னம் கற்பூரம், நெய், தேன், பாக்கு, இரும்பு, வெண்கலம்,
உருத்திராக்ஷம், பவளம், முத்து, வைரீரியம், இவைகளைத்
திருடினவர்கள் பொன்னைத் திருடினவர்களுக் கொப்பா
வார்கள். அவர்கள் திரிவேணிசங்கமத்தில் ஸ்நானம் பண்
னினால் அப்பாவங்கள் அவரை விட்டோடும்.

குருமனை வியைப் புணர்ந்த பாபிகளுக்குச் சமானமான
வர்களாகிய, தங்கை, மருமகள், தூரஸ்திரீ, சகோதரனு
டைய பத்தினி, நட்பினன் பத்தினி, கட்டுடிக்கும் பெண்
கள், அன்னியன் மனைவி, பிரியமில்லாத பெண்கள், இவர்
களை மோகத்தினால் புணர்கிறவர்களும், இன்னும் இதர பாபி
களும் இத்தீர்த்தத்தில் முழுகின அளவில் முத்தியைப்
பெறுவார்கள். யாசகம் பண்ணாமல், கிருதாசி, மேனகை
முதலான தேவமாதர்களோடு போகஞ்செய்ய இச்சையுள்ள
பிராமணர்கள் இத்திரிவேணிதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்
தால் அவர்கட்கு அத்தெய்வமாதர் சம்போகம் கிடைக்
கும்.

சூரிய நமஸ்காரம் செய்யாமலும், சிவ பூஜை செய்யா
மலும், எள்ளு, பூமி, சுவர்ணம், நெல்லு, அரிசி, இவை
களைத் தானஞ் செய்யாமலும், சுவர்க்கத்தை அடைய
விரும்புகிறவர்கள் இத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்ய வேண்
டும். உபவாசம், விரதம் இவைகளின்றியும், காயக்
கிலேசமில்லாமலும், பலத்தை அடைய விரும்புகிற

14 தகழிணப்பிரயாகை ஸ்தலமகிமைச் சருக்கம்.

வர்கள் இப்புண்ணிய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்ய வேண்டும். இன்னும், புத்திர, பௌத்திரர்களை அடைய விரும்புகிறவர்கள், தனம், தானியம் முதலிய பொருள்களை இச்சிக்கிறவர்கள் ஞானத்தை அடைய விரும்பமுள்ளவர்கள், கீர்த்தியைப்பெற நினைப்பவர்கள், கன்னிகைக்கு வரன் வேண்டுமென்று இச்சையுடையவர்கள், இவையே யன்றி இதர பொருள்களை அடையும் எண்ணமுள்ளவர்களும், சுகத்தை விரும்புகிறவர்களும் இத்திரிவேணி சங்கமத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தால் நிருத்தவல்லபேசுரர் காம தேனுவேபோன்று வேண்டிய வேண்டி யாங்கே கொடுத்தருளுவார்.

நான்கு வேதங்களையும் சாங்கமாக ஓதிய பலமும், அநேக யாகங்கள் செய்த பலமும் இத்திரிவேணியில் ஸ்நானஞ் செய்தால் சித்திக்கும், கூடலையாற்றார் ஸ்தலத்தில், ஜெபம், ஓமம், அர்ச்சனை இவைகளைச் செய்தால் சிவபெருமான் நிருவருளால் நிறைந்த பலனை அடையலாம்.

மேற்படி ஸ்தலத்தில் நிர்த்தனவல்லபேஸ்வர சன்னிதியில், ஒரு அந்தணனுக்கு போஜனம் செய்துவைத்தால் கோடி பிராமணபோஜனம் செய்துவைத்த பலனையளிக்கும். அத்தலத்தில் குளம் வெட்டுதல் முதலிய அறங்களைச் செய்தவர் அதற்குரிய பலமேயன்றி அனந்த பலனை அடைவார். இத்திரிவேணி சங்கமத்தில் பிதிருக்களைக் குறித்துப் பிண்டம்போட்டால் கயாதீர்த்தத்தில் எவ்வாறு திருப்தியடைவரோ அவ்வாறே பிதிர்கள் திருப்தியடைவர்.

திருவேணி சங்கமக்ஷேத்திரத்தில் ஓர் இரவு வசிப்பவன் சிவலோகத்தையும், சிவபிரானை அத்தீர்த்தத்தால் அபி

ஷேகஞ் செய்பவன் சுவர்க்கலோகத்தையும், அடைவார்கள். இந்த ஸ்தலத்தில் வாசஞ்செய்கிற சிவயோகிகளுக்கு அன்ன வஸ்திரங்களைக்கொடுத்து ஆதரித்தால் சகல தேவர்களும், பிதிர்களும், திருப்தி அடைவார்கள், முத்தியும் எளிதில் சித்திக்கும். ஆதலால் இத்தலத்திற்கு ஒப்பான தலமும், இத்திரிவேணி சங்கமதீர்த்தத்திற்குச் சமானமான தீர்த்தமும் மோக்ஷத்திற்குச் சாதகமாக கிடைப்பது மூவுலகிலுமரிது. என்று கூடலையாற்றார் மான்மியத்தைக் காசியில் வியாசமுனிவர் சுகரிஷிக்குக் கூறியனவற்றை உங்களுக்கு முறைப்படிச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்களென்று சூதமுனிவர் கூறத்தொடங்கினார்.

தகூழிணப்பிரயாகை ஸ்தலமகிமைச் சருக்கம்.

முற்றிற்று.

உ
கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரியயன் அடிமுடி தேடு சருக்கம்.

மகா தவசிரேஷ்டர்களான செளனகாதி முனிவர்களே! சகல சிவஸ்தலங்களுக்குள் உத்தமோத்தமாய், சிவபிரானுக்கு மிகப் பிரியமுள்ளதாய், சம்சாரதாபத்தைப் போகடிப்பதாய் விசாலாக்ஷி சமேத விஸ்வேஸ்வரருக்கு இருப் பிடமாய், சித்தர் சாரணர், கந்தர்வர், இயக்கர், வித்தியாதரர், முதலியவர்களால் சேவிக்கப்பட்டதாய், அரியயன் முதலிய தேவர்களால் அன்புடன் வணங்கப்பட்டதாய், ஆனந்த நிதியாய், மிக்க அழகுடையதாய், கங்கைக்கரையில் விளங்குகிறதாய், தன்னிடத்தில் மரித்தவர்களுக்கு முத்தியை யளிப்பதாய் உள்ள காசி க்ஷேத்திரத்தில் ஏக மனத்துடன் மேன்மையான அப்பொருளைத் தியானஞ் செய்கிறவராய், எல்லா வுயிர்களிடத்தும் கருணையுள்ளவராய், பிரமப் பொருளை யறிந்தவராய் விளங்குகின்ற சுகமுனிவரைப் பார்ப்பதற்கு வியாசமகாமுனிவர் அங்குவந்தார்.

அப்பொழுது, வசிஷ்டர், வாமதேவர், விஸ்வாமித்திரர், ஜாபாலி, காசிபர், ககோளர், கண்ணுவர், கார்த்தியாயனர். மிருகண்டு, யாக்கியவர்க்கியர், இன்னும் சிவத்தியானிகளான அநேக முனிவர்களும் தத்தம் சிஷ்யப் பிரதிசிஷ்யர்களோடு சுகமுனிவரைத் தரிசிப்பதற்காக காசியம்பதிக்கு வந்தார்கள். வந்த முனிவர்களை சுகமுனிவர் நோக்கித் தியா

னத்தினின்றும் எழுந்திருந்து மிக மகிழ்ச்சியுடன் வணங்கினார். விபாசமுனிவர் தன் குமாரராகிய சுகமுனிவரைத் தழுவி, உச்சிமோந்து மடியில் வைத்துக்கொண்டு மிகுந்த அன்புடன் பற்பல பேசினார். மற்றை யெல்லா முனிவர்களும் குருபுத்திரராகிய சுகமுனிவரைத் தரிசித்து மனமகிழ்ச்சியுற்று ஆசனங்களில் மலர்ந்தனர். அப்போது வேதவியாசர் தன் குமாரரான சுகமுனியை நோக்கி கேட்கும் விசாரித்து யாக்கியவர்க்கியர், வசிஷ்டர் முதலிய முனிவர்களுக்கு முகமன்கூறி ஒன்று கூறினார்.

பிரமஞ்ஞானிகளான முனிவர்களே! நீவிர் எல்லோரும் சுகமுள்ளவர்களா யிருக்கிறீர்களா! அக்கினி கோத்திரம் வேதபாராயணம், தவங்கள், இவைகளெல்லாம் விக்கினமின்றி நடைபெற்று வருகின்றனவா என்று வினாவினார். அம்முனிவர்க ளெல்லோரும் விபாசரைவணங்கி அடியேங்கள் தேவரீரின் கிருபையால் சுகமுள்ளவர்களா யிருக்கிறோம் என்றும் தவசிரேஷ்டரான உமது புத்திரரையும், தேவரீரையும் தரிசித்து கிருத்தார்த்தர்களாகிவிட்டோம் என்றும் கூறினார்கள்.

இவ்வாறு கூறியவுடன் அம்முனிவர்களின் அபிப்பிராயத்தைத் தியானத்தினாலறிந்த சுகமுனிவர், விபாசகுருவைப்பார்த்து எந்தையே! பரம்பொருளை அடைவதற்கு உபாயமான, ஞானத்தை உபதேசிக்கவேண்டும். ஞான மூலமும், ஏகாக்ர சித்தமும், எவ்விதமுண்டாகும், சித்தசுத்தி எப்படிவரும், எல்லா உயிர்களும் கடக்கக் கூடாத சம்சாரக்கடலை எப்படி கடப்பார்கள் இவை எல்லாவற்றையும் சிந்தித்து விரிவாய்ச் சொல்லியருள வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார்.

இவற்றையெல்லாங்கேட்ட வியாச முனிவர் தனது புத்திரராகிய சுக முனிவரை நோக்கி நீ எல்லாவற்றையும் அறிந்தவனாயினும் என்னுடைய அபிப்பிராயத்தையும் அறிய விரும்பினும் சொல்லுகிறேன். தவஞானிகளுடைய இருதய கமலத்தில் இருப்பதாயும், வாக்குக்கு எட்டாததாயும், விளங்குகின்ற பொருளை சொல்லுதற்கு நான் முகனாலும் முடியாததாகிய அவ்வரிய பொருளை உன் பிரியம் போல் கூறுகிறேன் கேட்பாயாக.

தத்துவம் என்பது அப்பொருள் தான் வேறில்லை. சச்சிதானந்த ரூபமாயும், முடிவில்லாததாயும், நிஷ்களங்கமாயும், நிர்மலமாயும், வியாபகமாயும், அத்வைதமாயும், அழிவற்றதாயும், சாந்தமாயும் சத்த சத்தை பிரிக்கவல்லமையுள்ளதாயும், நாதம், பிந்து, கலை இவைகளைக் கடந்ததாயும், சுயம்பிரகாசமாயும், நிர்ந்தோஷமாயும், உள்ள பொருளை மெய்ப்பொருள். அப்பொருள் எல்லாவுயிர்களின் ஹிருதயத்திலும் விளங்குவதாம்.

அப்பொருளிலிருந்து எல்லா வுலகுந்தோன்றி விளங்கி அப்பொருளிலேயே ஒடுங்குகிறது. இராஜ்ஜுவில் ஸர்ப்ப பிராந்தியைப் போல் நாசமடைகிறது. சம்பந்த மற்ற பரமசிவனுக்கு முக்குண வடிவமான மாயை யென்சிற பராசக்தியும் மஹா காசம் முதலிய பூதங்களும் சதசத்து ரூபமாக உண்டாகின்றனவாம் சராசர வடிவமான உலக மனைத்தையும், தன் ஒளியினால் விளங்கும் படிச்செய்கிற பொருள் தான் பரம் பொருள்.

அப்பொருளை பிரம விஷ்ணு தேவர்களாக விளங்குவதாகும், என்று சகல அறிய பெரிய தவமுனிவர்களும் தத்தம் ஹிருதய கமலத்தில் தியானித்து வணங்குவார்கள்.

ஓ பிரமஞ்ஞான சிரேஷ்டரே! உலகத்தில் சிருஷ்டி
சாமர்த்தியத்தை அறிந்தவனாயும், உபரிட தங்களால் ஸ்தா
பிக்கப் பட்டதாயும் அகண்ட ரூபமாயும், நிர்மலமாயும், நித்
தியமாயும், ஆகாசத்தை அதிக்கிர மித்ததாயும், மிகவும்
பிரகாசமாயும், ஸர்வ வியாபியாயும், பஞ்சகலா வடிவ
மாயும், ஈசனாயும், பஞ்சகலைக்கு அப்பாலுள்ளதாயும், நிர்
குணமாயும், சம்பந்த குன்யமாயும், வியாபகமாயும், ஞான
மயமாயும், விஷ்ணு ஸ்வரூபியாயும், சுயம் பிரகாசமாயும்,
ஆனந்த மயமாயும் சாந்தமாம், ஆச்சர்ய கரமாயும், பிரணவ
வடிவமாயும், பிரம்ம ஸ்வரூபியாயும், நாதம், பிந்து, கலை
வடிவாய் விளங்குவதாயும், அநாதியாயும், சர்வேஸ்வரனா
யும், குகையில் வசிப்பதாயும், முடிவற்றதாயும், தத்பத்
லக்ஷியமாயிருக்கிற பொருளெதுவோ அதுதான் ஹிருதயத்
திலிருக்கிற பிரம்மம் என்று அறியத்தக்கது.

அப்பொருளை யறிந்தவன் சகல பாவங்களினின்றும்
விடு பட்டு யோகத்தை அடைவான். பேத மற்றவனாய்,
த்வேஷ மில்லாதவனாய் தன் சொரூபத்தை யடைந்து சிவ
னை ஆய்விடுவான். ஆகாசம், காலம். எவ்வாறு பிறப்பு
இறப்பு இல்லாததோ அஃதேபோல் பிறப்பிறப்பு இன்றி
எல்லாவற்றிலும் பிரத்யக்ஷமாய் வியாபகமாய் விளங்கும்
பிரமத்தை யறிந்தவன் பிராம்மண னென்று கூறப்படுவான்.
அப்பிரமத்தை யடையும் மார்க்கங்களைச் சொல்லுவேன்
அன்புடன் கேளுங்கள்.

அந்தராத்மாவினால் குரு சிஸ்ருஷையினால் வேத வேதாந்
தத்தில் நிச்சயத்தை யடைந்து, வேதத்திற் சொல்லிய கர்
மங்களை யனுஷ்டித்து, ஏகாக்ஷித்தத்தை யடைகிறான்.
பிறகு சித்த சுத்தி யுண்டாகும். அச்சித்த சுத்தியால்
வைராக்ய முற்று, குரு வுபதேசத்தை யடைகிறான். குரு

வினுபதேசத்தில் விசுவாசத்தினால் ஞானியாய் மோக்ஷத்தை யடைவான். கெட்ட சித்த முள்ளவன். சோமாஸ் கந்தர். முதலிய விக்கிரக பூஜைகளாலும், சிவ. விஷ்ணு முதலிய லிங்க பூஜைகளாலும். குளம் வெட்டுதல் முதலிய தருமங்களாலும். சித்த சுத்தியாய். ஏகாக்ர சித்தத்தை யடைகிறான். பரமசிவனுக்கு பிரியமுள்ள ஷேத்திரங்களில் வசித்தும். தீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ் செய்தும். ஈஸ்வரனைப் பூஜித்தும். அந்தஸ்தல மான் மியத்தைக் கேட்டும். அந்தஸ்தலத்தில் வசிக்கிற அந்தணர்களுக்கு தம் சக்திக்குத் தகுந்தபடி தானம் பண்ணி சம்ரக்ஷிப்பதனாலும். ஏகாக்ர சித்தத்தை அடைந்து அதனால் பரதத்துவத்தை அறிந்து முத்தனாகிறான் ஞானத்தினாலேயே அமிர்தனாக ஆகிறான். அப்படி யில்லாவிட்டால், ஆயிரம் பிறப்புகளை யடைந்த போதிலும் அப்பொருளை யடையமுடியாது. அப்பொருளை யடையும் உபாயத்திற்கு ஹேதுஞானத்தினு லடையப்படும் கர்மவினாலும் பிரக்ஞையினாலும். அடைவான் என்று வேதம் கூறுகிறது என்று வேத வியாசமுனிவர் கூறினர்.

அதைக்கேட்ட சகமுனிவர், சித்த சுத்தியை யுண்டு பண்ணுகிறதாயும், மோக்ஷ சாதனங்களை யுடையதாயும், சிவனுக்கு மிகப் பிரீதியாயுள்ளதாயும், யாகஞ் செய்தல், குளம் வெட்டுதல் முதலிய கர்மாக்களைச் செய்யத் தகாத வர்களுக்கும் முத்தியைத் தருவதாயும், உள்ள ஷேத்திரங்கள் எவ்வளவு இருக்கின்றனவோ அவைகளின் மஹிமையை எனக்குச் சொல்லியருள வேண்டுமென்றும், காசி ஷேத்திரம் ஷேத்திரங்களுக்கெல்லாம் உத்தமமாயுள்ளது, பிரயாகையில் வாசஞ் செய்தால் அந்த ஷுணத்தில் அது மூன்று ரணங்களைப்போக்கும், மாயாபட்டணம், துவாரகை, மதுரை, ஆகிய இவை முத்தியைக்கொடுக்கும், அயோத்யா

பட்டணம், காஞ்சிநகரம், மோக்ஷ சாதகமாயுள்ளது. இப்படியிருக்க, அவந்தி முதலிய ஐந்து பட்டணம் சிவபெருமானுக்கு எதற்காக, இவைக ளெல்லாவற்றையும் என்னிடத்தில் அன்புடன் சொல்லியருளும் என்றும் வினாவினர்.

இக்கேள்விகளைச் செவியுற்ற வியாசமகாமுனிவர், தனதருமை புத்திரரை விளித்து ஏ குழந்தாய், முத்தியைத் தருகிறதாயும், மங்களத்தைக் கொடுக்கிறதாயும், சிவபெருமானுக்குச் சந்தோஷகரமாயுமுள்ள இரகசியத்தைக் கேள்; ஒருவருக்குஞ் சொல்லக்கூடாது, மிகவும் ரகசிக்கத் தகுந்தது, ஆத்மா ஒன்றாகையால் உனக்கும், எனக்கும் பேதமில்லை. ஆகையால் பாவத்தைப் போக்கடிக்கிற சரித்திர முழுமையும் சொல்லுகிறேன். மூன்றொரு காலத்தில், பிரமாவும், விஷ்ணுவும், ஒன்றுகூடி நான் உன்னைக் காட்டிலும் அதிகமென்று இருவர்களும் எண்ணிக்கொண்டு தேவர்களுக்கருகில் சண்டைசெய்து பின் ஈஸ்வரனை அடைந்து ஏ பகவானே? எங்களுக்குள் யார் மேலானவர் என்று தேவரீருடைய அபிப்பிராயத்தைத் திருவாய்மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்துக்கொண்டார்கள். இவ்வார்த்தையைத் திருச்செவியேற்ற சிவபெருமான் புன் சிரிப்புடன், பிரம் விஷ்ணுக்களை நோக்கி ஏ அரியயனே, நீங்கள் கர்வத்தினால் கிரிஷ்மருதுவில் மேக சப்தம்போல் விவாதம் செய்கிறது, சகல லோகத்திற்கும், கர்வம் இருந்தால், காமம் அகங்காரம், மோகம் எல்லாம் உண்டாகும், கர்வத்தினால் விர்தியமலைபோல் நாசத்தை அடைவன், ஆகையால் கர்வமுள்ள மனத்தை யடக்கிக் கேளுங்கள், பிரமனே நீ நம்முடைய முடியைப்பார்த்து வருவாயானால், அப்போது தேவர்களுக்கு எல்லாம் சிரேஷ்டமாயும், விஷ்ணுவைக்காட்டிலும் மேலானவனாகவும் ஆவாய் இஃதுண்மை, ஐயமில்லை.

விஷ்ணுவே நீ நம்முடைய பாதங்களைப் பார்த்து வருவாயானால் தேவர்களுக்கும் பிர்மாவுக்கும் மேலானவனாக ஆவாய் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளி அக்னி ஸ்தம்பத்திற்குச் சமானமான தேஜோமயமாய், திரிலோகங்களிலும், பத்துத் திக்குக்களிலும், வியாபித்து ஆதிபந்தமின்றி அவ்வியக்தமாய் விளங்கினார்.

பிரமதேவர் அந்தத் தேஜோரூபியான சங்கரரைப் பார்த்து ஆச்சர்யமடைந்து உலகமுழுதும் சஞ்சரித்து சிவ பிரான் சிரசை அறிதற்கு முடியாதவராய், சிவபிரான் சன்னிதியை யடைந்து யாது சொல்லுவேன், என்று கருதி எவ்விதத்தானும், சிவபிரான் திருமுடியைப் பார்ப்பேன் என்று தனக்குள் தீர்மானித்தவராய் மேலே சொல்லுவதற்குத் தகுந்த அன்னப் பறவையின் வடிவத்தை யெடுத்து, ஆகாயத்தில் பறந்து சென்றார், இவ்வாறு பதினாயிர யுகம் வரையும் பறந்து சென்றும் திருமுடியைக் காணப்பெறாதவராய் வருந்தி நிற்குஞ் சமயத்தில், அவாருகில் சிவபெருமானுடைய முடியினின்றும் வந்துகொண்டிருந்த தாழும் பூவைப்பார்த்து ஏ தாழை மலரே! நீ என்கிருந்து வருகிறாய் உன் வரலாற்றைக் கூறுவாய், என்று வினாவினார். அதனைக் கேட்ட தாழை மலரானது, நான் சிவபெருமானுடைய முடியினின்றும் பாதங்களைத் தரிசிக்கச் செல்லுகிறேன், நான் முடியினின்றும் புறப்பட்டிங்குவர ஒரு கோடியுகம் ஆகும், ஆதலால் நீர் முடியைக்காண முடியாது. சத்தியலோகம்போய்ச் சேரலாம் என்று கூறிற்று.

இதைக்கேட்ட பிரமதேவர் ஏ புஷ்ப சிரேஷ்டமான தாழை மலரே, நீ சிவபிரான் சன்னிதியில் என்னிமித்தம் நான் திருமுடியைக் கண்டதாகச் சொல்லவேண்டும், சாதுக்கள் பரோபகாரத்திலேயே ஆசையுள்ளவர்க ளல்லவா.

பொய்யாயிருந்தாலும் பரோபகாரமா யிருத்தலால் உனக்குச் சிறிதும் குற்றமாகாது என்று கூறினார். இதைக்கேட்ட தாழைமலர் நான் சாதுக்களுக்கெதிரில் பொய் கூறுவது உசிதமில்லை. அதிலும் சிவ சன்னிதியில் பொய் சொல்வது மிகுந்த குற்றமாகும், என்று கூறிற்று. இதைக்கேட்ட பிரமர் நீ என்னிமித்தம் இவ்வுபகாரத்தைச் செய்யாவிட்டால் உனக்கெதிரிலேயே என் பிரரணனை விடுவேன் நீ அறிவாயாக என்று கூறினார். இதனை யுணர்ந்த தாழைமலர் என்ன கஷ்டம், என்செய்வேன் என்று யோஜித்து தாங்கள் சொல்லியவாறே கூறுவேனென்றுக் கூறிற்று.

உடனே, பிரமதேவர் சந்தோஷத்தை யடைந்து மிகவும் வேகமாக ஆகாசத்தினின்றும் சிவபிரான் சன்னிதிக்குத் தாழைமலருடனே வந்து சிவபிரானைக் நோக்கி, தேவரீருடைய திருமுடியைக் கண்டேன், அங்கிருந்த தாழை மலரையும் கொண்டு வந்தேன் என்று கூறினார், சிவ பெருமான் அதனைத் திருச் செவியேற்று, பிரமன் பொய் கூறுகிறான், எனத் திருவுளங்கொண்டு, பிரமனை நீ கூறுவது உண்மையாகுமா என்று கோபக் குறிக் காட்டி, தாழைமலரை நோக்கி, ஏ தாழை மலரே நீ நமது சிரசினின்றும் வந்தாயா, அல்லது நடுவில் பிரமனைச் சந்தித்து அவனுடன் வந்தாயா உண்மையைக் கூறுவாய் என்று திருவாய் மலர, இம்மொழிகளைக் கேட்டதும் அம்மலர் அஞ்சி அடியேன் தேவரீருடைய திருமுடியினின்றும் புறப்பட்டு வெகு காலமாய்க் கீழிறங்கி வருகையில், பிரம்மதேவரைச் சந்தித்து அவருடன் இங்கு வந்தடைந்தேன் என்று மொழிந்தது.

அதன்மேல் எம்பெருமான் இவ்விருவருடைய வார்த்தைகளையுங் கேட்டு, பிரமனை நோக்கி நீ நமது முன்னர் பொய்மொழி புகன்றதால் இவ்வுலகத்தில் உனக்கு ஆல

யம் பிரதிஷ்டை, பூஜை முதலியவை இல்லாமல் போகட்டும் என்றும், தாழைமலரைநோக்கி நீ நமது முன்னிலையில் பொய் கூற வந்ததனால் நாம் அணிவதற்கு இன்று முதல் உரியையல்லையாவாய். என்றும் சபித்தருளினார். அதனால் அன்று முதல் இன்று வரையும், பிரம்மப் பிரதிஷ்டையும், சிவபெருமானுக்குத் தாழைமலர் அணிவதும் இல்லாமற்போயிற்று.

திருமாலும் தேஜோமயமான சிவ பிரானுடைய திருவடிகளைக் காணும் பொருட்டு பன்றியிருக் கொண்டு தன்கோட்டினால் பூமியைத் தோண்டி பாதாளவுலகம் முற்றிலும் திரிந்தும் காணமுடியாமையால் சிவபெருமானைத் தியானித்தவராய் அவ்விடத்தினின்றும் புறப்பட்டு சிவ பிரான் சன்னிதியை யடைந்து வணங்கி ஓமஹாதேவரே தேவரீரது பாதங்களைக் காண முடியவில்லை, அடியேனுடைய கர்வம் நீங்கிவிட்டது. ஆட்கொண்டருள வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்க சிவபெருமானும் திருவுளமிரங்கி நீ உண்மை யுரைத்த படியால் உனக்கு உலகில் பிரதிஷ்டைமுதலானவை உண்டாகுக என்று வரங்கொடுத்தனுப்பித் தாம் அந்தர்த்தானம் அடைந்தருளினார்.

அரியயன் அடி முடிதேடு சருக்கம் முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேணி சங்கம

மஹிமைச் சருக்கம்.

பரமசிவன் தேஜோமயமான உருவத்தை யடைந்து, சகல திக்குக்களையும், உலகங்களையும், தன்னொளியினால் பிரகாசிக்கும்படிச் செய்த அப்பொழுதே அவருக்கு ஐந்து திரு முகங்கள் விளங்கின. அவற்றினின்றும் உத்தமமாகிய ஐந்து சேத்திரங்கள் உதித்தன. கிழக்கு முகமான தற்புருஷ முகத்தினன்று பூ கைலாச மென்கிற சேஷத்திரமும், தேவர்களுக்கு மறியவரிதான தென் முகமாகிய அகோர முகத்தினின்று இராமேஸ்வர சேஷத்திரமும், மேற்கு முகமான சத்யோ ஜாதமுகத்தினின்று, அரிபிரமேந்திராதி தேவர்களாலர்ச்சிக்கப் பட்டதாயும், எல்லாவுயிர்கட்கும் எளிதில் முத்தியைக் கொடுப்பதாயும், உள்ளகோகர்ண சேஷத்திரமும், வடக்கு முகமான வாமதேவமுகத்தினின்று, எல்லாவுயிர்களுக்கும் மரணத்தில் முத்தியைத் தருவதாயும், விஸ்வேஸ்வரருக்கு பிரிய முள்ளதாயும், ஆனந்த கான மென்கிற திருநாமத்தையுடையதாயும், உள்ள காசிசேஷத்திரமும், உச்சிமுகமான ஈசான்ய முகத்தினின்று எல்லாவுயிர்கட்கும் எளிதில் முத்தியைத் தரக் கூடியதான தக்ஷிணப் பிரயாகை என்னும் சேஷத்திரமும் உதித்தனவாகும். இவ்வைந்து சேஷத்திரங்களும் ஆன்மாக்களுக்கு அதிக சுகத்தைக் கொடுக்கக் கூடியவைகள்.

26 திருவேணி சங்கம மஹிமைச் சருக்கம்.

அவ்வாறே, ஈஸ்வரசான்னித்தியமுள்ள அநேகக் கேஷத்திரங்கள் சிவபிரான் திருமேனி சம்பந்தமுள்ளவைகளாக இருக்கின்றன. அந்தக் கேஷத்திரங்களை உலகில் பிரமஞ்ஞானிகளான முனிவர்கள் மிகப் பரிசுத்தமுள்ள கேஷத்திரங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள் என்று வியாசமாக முனிவர்கூறினர். உடனே அவர் குமாரரான சுகமுனிவர் அவரை வணங்கி எந்தையே, தேவரீர் இப்பொழுது சொல்லிய கேஷத்திரங்கள், இது வரையில் யான் கேள்விப்பட்டதில்லை. அதிலும் தக்ஷிணப் பிரயாகை என்னும் கேஷத்திரத்தின் மஹிமையையான் ஒரு போதும் கேட்டதில்லை. அதன் மஹிமையும், பரமசிவத்தின் மஹிமையும், அந்தஸ்தலத்திற்குத் தக்ஷிணப் பிரயாகை என்றும் திருவேணி சங்கமம் என்றும் கூறும் நாமங்கள் எவ்வாறு ஏற்பட்டன என்றும், மூன்று நதிகள் எவை என்றும், அந்நதிகள் எவர்களுடைய பத்தினிகள் என்பதையும், அடியேனுக்கு அன்புடன் விரிவாய்ச் சொல்லவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார்.

உடனே வியாசமுனிவர் புன்னகைகொண்டு ஏழுத்திமானே! நன்றாகக் கேட்டாய் என்று மகிழ்ச்சிபடைந்து. சகல முனிவருள்ளும் மேலான அறிவையுடையவன் ஆவாய், அன்புடன் நினைத்தவர்க்கு சம்சாரபந்தத்தை நீக்குவதாயும், சாஸ்திர சம்பந்தமுள்ளனவாயுமுள்ள மஹிமைகளைச் சொல்லுகிறேன் கேள். கங்கை யமுனை சரஸ்வதி என்னும் மூன்று நதிகளும் ஒன்றுசேருமிடத்தைப் பிரயாகை என்று உலகத்தில் பிரசித்தியாய்ச் சொல்லுவார்கள். அதுபோல், தக்ஷிணங்கை, சாஸ்வதி, இலக்ஷ்மி என்னும் மூவரும் நதிநுபமாக அடைந்த இடம் தக்ஷிணப் பிரயாகை என்றும், திருவேணிசங்கமம் என்றும் உலகிற்கூறுவார்கள். அத்தலத்தின் மஹிமை வாக்குக்கு எட்டாத

தாயினும், சிவபிரானுக் கிரகத்தால் உனக்குச் சொல்லு கிறேன். தக்ஷிணகங்கை, சரஸ்வதி, இலக்ஷ்மி மூவர்களும் நதி ரூபமாய் அடைந்தார்கள்.

எவ்வாறெனில், முன்னொருகாலத்திய் ரகுவம்சத்திற் பிறந்த பகீரதன் என்னும் அரசனொருவன் இருந்தான். அவன், அநேக யாகங்களால் தேவர்களைத் திருப்திசெய்து தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தான். முற்காலத்தில் கபில முனிவரார் சபிக்கப்பட்ட தன் பிதாமகர்களை சாபத்தி னின்றும் விடுதலை செய்வதற்கு அதியுக்ரமான தவம்புரிந்து பிரமதேவரைக் சந்தோஷிப்பித்தான். அதனால் பிரமதேவ ரிடமிருந்து கங்கையை அடைந்து, அக்கங்கையைத் தரிப்ப தற்குப் பரமசிவனை வேண்டினான். அவனது வேண்டு கோளுக்கிரங்கி சிவபெருமான் அக்கங்கையைத் தமது திரு முடியில் ஏற்றார். அதன்பின்னர் சிவபெருமான் றிருவரு ளால் அவரிடமிருந்து கங்கையைப்பெற்று அதன்பின்னே சென்றான். அதனால், அக்கங்கைக்கு பகீரதி என்னும் திருநாமம் உண்டாயிற்று. அதன்பிறகு அக்கங்காதேவி யானவள் ஜன்னுமுனிவர் யாகசாலையை அழித்ததனால் அம்முனிவர் அதனைப் பானம்செய்தார். உடனே அம் முனிவரை பகீரதன் துதிசெய்துவேண்ட மனமகிழ்ச்சி யடைந்த அச்சன்னுமுனிவர் கங்கையைவெளியேவிட்டார். மீளவும் பகீரதன் அக்கங்கையை அடைந்து அதன் ஜலத் தால் தனது பிதிரர்களுக்குத் தர்ப்பணஞ்செய்து அவர்களை சுவர்க்கம் அடைவித்துத் தானும் கீர்த்தியுடையவனான, கங்காதேவியும் நதிகளுக்குள் மேன்மையுடையவளாகி. தன்னிடத்து ஸ்நானம் பண்ணுகிறவர்களுக்கு போக மோக்ஷங்களை கொடுப்பவளாய், எல்லா உலகிற்கும் இதத் தைச் செய்கிறவளாய், பரிசுத்தையாய், விளங்கினாள்.

அக்கங்காதேவியானவள் மீட்டுமொருசமயத்தில் சிவ பிரானை வணங்கித் துதித்துத் தான் மிகவும் கீர்த்தியை அடைய விரும்பினவளாய்ச் சொல்லுகிறார்கள். தேவ தேவரே, உலககர்த்தாவே, பரமசிவனே, அடியேன் தெற்குத் திக்கில் நதிருபமாய்ச் சென்று என்மாட்டு ஸ்நானஞ் செய்கிறவர்களுக்கு விரும்பிய வரங்களைக் கொடுக்க இச்சிக்கிறேன். ஆகையால் தேவரீர் கிருபைகூர்ந்து கட்டளையிட்டருளும் என்று வேண்டி கங்கையைநோக்கி பரமசிவனும் நீ விரும்பியவாறே பூவுலகில் சஞ்சரிப்பதற்கு உத்தரவு தந்தோம் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

கங்காதேவியும் பரமசிவனுடைய உத்தரவைப்பெற்றவுடன் உத்தராகங்கை, தக்ஷிணகங்கையென்றுத் திருநாமங்களையடைய இச்சையுடையவளாய் சிவபிரானது திருமுடியினின்று விடப்பட்டவளாய், மிகச் சந்தோஷத்துடன் நதிருபியாய்ப் பூமியை அடைந்தாள். அப்பொழுது பூவுலகில் மணிமுத்தை என்னும் நாமத்துடன் கீர்த்தியையும் பெற்றாள். அம்மணி முத்தாநதியானவள் எல்லா விருப்பங்களையும் தருகிறவளாயும், பரிசுத்தையாயும் சகல பாவங்களைக் களைபவளாயும், உலகத்தில் இஷ்டசித்திகளை நபவளாயும், காமதேனுவிற்குச் சமானையாயும், விருத்தாசலக்ஷேத்திர சமீபத்தில் சஞ்சரிக்கிறவளாயும், சித்தர், சாரணர், கந்தர்வர், இயக்கர், வித்யாதரர் இவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டவளாயும், தன்னிரு பக்கங்களிலும் அநேக புண்ணியவனங்களையுடையவளாயும், மனோகாமுடையவளாயும், சிவபூஜை விஷ்ணுபூஜைகளில் விருப்புள்ளவர்களான முனிக் கூட்டங்களையுடையவளாயும், தாமரைமலர்களில் வசிக்கும் அம்சபக்ஷிகளின் கூட்டங்களால் பிரகாசிக்கப்பட்டவளாயும், எல்லா நதிகளுக்கும் கிரேஷ்டையாயும் விளங்கி சமுத்திர சங்கமமானாள்.

இவ்வாறுண்டான தக்ஷிணகங்கை யென்னும் மணி முத்தாந்தியின், வரலாற்றைக் கேட்ட பிரமபத்தினியாகிய சரஸ்வதி, கங்கையினுடைய உருவத்தையும், பிரதாபங்களையும், நன்கறிந்து, மிகுந்த துக்கங்கொண்டவளாய், பிரம தேவரை நமஸ்கரித்து, தனக்குங் கீர்த்தியுண்டாகுமாறு கேட்டுக்கொண்டாள். பிரமதேவரும், மனமிரங்கி புன்முறுவல்பூத்து ஆக்சர்யமடைந்தார். சரஸ்வதியானவள் அதிக கோபத்துடன் கங்கையின் மகிமைகளைத் தன்மனத்திற் கொண்டவளால், தன்னாயகனையும் தன்னையும் நிந்தித்துக் கொண்டு, என்னாயகரே தேவரீர்கிருபை எனக்கு இல்லை. யான் மகிமையற்றவளானேன். கங்கைக்கு மகத்துவமும், எனக்கு இலகுத்தவமும், உண்டாயின. தேவரீரையான்மணந்துகொண்டதினால் சகல ஆன்மாக்களுக்கும் எளியவளாயும் சகலராலும் இழுக்கப்படுகிற வளாயும் ஜனங்களால் அடிக் கடிவிருத்தி செய்யப்படுகிற வளாயு மானேன். இன்னமும் என் சக்தியுள்ள புலவர்களுக்கு இலக்ஷுமி யானவள் (விழுகையாய்) பராமுக முள்ளவளாய் இருக்கிறதினால் அவர்களுக்கு ஜன்மந்தோறும் தரித்திரமும், அதைர்யமும் உண்டாகின்றன. ஆகையால், தேவரீரைப் போன்றவர்களுடைய பத்தினிகளான ஸ்திரீகளுக்கு மரணமே உத்தமமாகும். கங்கையின் கௌரவத்தையும் இலக்ஷுமியின் கௌரவத்தையும் தேவரீர் சிந்தித்துப்பாரும், அவர்கள் நல்ல நாயகரை யடைந்ததனால் தேவஸ்திரீகளுக்குள் மேலானவர்களாக விளங்குகிறார்கள்.

உமாதேவி யானவள் முருகக் கடவுளுக்குத் தாயாராகி, சகல உலகங்களிலும், பிரசித்தி பெற்றவளாயிருக்கிறாள். அவளுடைய புத்திரனாகிய முருகக்கடவுள் தாரகா சூரனைச் சங்கரித்து தேவசேனாபதியாய் விளங்குகிறார். அவ்வுமா

30 திருவேணி சங்கம மஹிமைச் சருக்கம்.

தேவியின் சக்களத்தியான மற்றொருத்தியும் தன் புருஷன் சிரசில் விளங்குகிறாள், இன்னு மக்கங்கை யானவள் சகல நதிகளுக்குஞ் சிரேஷ்டையாயும், உலகங்களைப் பரிசுத்தம் பண்ணுகிறவளாயும், தன்னிஷ்டப் பிரகாரம் தலத்தில் ஏழு வித உருவத்தை யடைந்து, பூமியில் உத்தராகங்கை தக்பிண கங்கை என்று இரண்டு விதமான நாமங்களைப் பெற்றவளா னா.

அவ்வாறே விஷ்ணு பத்தினியான இலக்ஷ்மியும் மன் மதனுக்கு அன்னையானாள், அவள் குமாரனாகிய மன்மதன் மூன்று உலகும் மோகிக்கும்படிச் செய்கிறான். என் கீர்த் தியோ மிகவும் நன்றாயிருக்கிறது. எம்முடைய பிள்ளை களோ வெனின், முனிவர்களாகி விட்டார்கள். உலகத்தில் பர்த்தாவின் பெருமையினற்றான் ஸ்திரீகளுக்கும் பெருமை யுண்டாகும் என்னைப்போல் துரதிர்ஷ்டமானஸ்திரீ ஒருவரு மில்லை. இப்பொழுதே தேவரீர் முன்னிலையில் என் பிரா ணனை விடுகிறேன் தாங்கள் கிருபையினால் எனக்கு நதி ரூபம் கிடைக்க உத்தரவு கொடுத்தால் ஜீவிப்பேன். இல்லா விடில் மரணத்தை யடைவேன் தேவரீர் அறிந்து கொள் ளும் என்று கூறினாள்.

சரஸ்வதியின் கோப வார்த்தைகளைக் கேட்ட பிரம தேவர், மதுரமொழிகளால், அவளைச் சமாதானஞ் செய்து கொண்டு அவளைப்பார்த்து என் பிரிய நாயகியே கொடுஞ் சொற்களைக் கூறி என்னை நிந்திப்பதால் உனக்கு வந்த தென்ன. உனக்கு எது இஷ்டமோ அது என் வாக்கினு லுண்டாகட்டும் அது நிச்சயம், என்று பிரமதேவர் கூறிய வளையில், சரஸ்வதியானவள் மகிழ்ச்சியுற்று, நானும் நிர்மல மான நதி ரூபமாகத் தேவரீர் உத்தரவு கொடுத்தருளும் என்று பிரார்த்தித்தாள். அவ்வாறே பிரம தேவர் நதி

ரூபத்தை அடைவாய், என்றும், கங்கைக்குச் சமான் மாவாய் என்றும், இந்தப் பூவுலகில் உத்தமியாய் விளங்குவாய் என்றும் கட்டளை யிட்டருளினார். உடனே சரஸ்வதியானவள் பிரமதேவரை வணங்கி, ஒரு அம்சத்தினால் பூமியை யடைந்து விசித்திரகிரி என்னும் மலையின் சிகரத்தினின்று நதிரூபமாய்ச் கிளம்பினாள்.

கின்னரர், வித்யாதரர் அப்ஸரஸ், இவர்களால் துதிக்கப்பட்டு அநேக ஜல ஜந்துக்களுடனும், வெகு புஷ்பங்களோடும் அதிவேகமாய்ச் சென்று, கார்த்தியாயனர் என்ற முனிவருடைய ஆசிரமத்தை யடைந்து அவரது யாகசாலையை அழித்து அதிக கர்வத்துடன் மோகத்தை யடைந்து நான் கன்னிகை யென்று, அதிக துரையுடன் சந்தேகமன்னியில் போனாள். அந்த நதி வேகத்தினால், சிருக்கு சிருவங்களுடன் மூழ்கிப்போன ருத்விக்களைப் பார்த்து அம்முனிவர், கோபங்கொண்டு, கர்வங்கொண்ட சரஸ்வதியே, நீ என் யாகசாலையை நாசஞ்செய்தாயல்லவா, ஆகையால் நீ ஜலரூப மற்றவளாக ஆவாய் என்று சபித்தார். சபித்தவுடன் சரஸ்வதி அம்முனிவர் சாபாக்கினியினால் ஜலமற்றவளாய் வெட்கத்தினால் தலைகுனிந்து மானிட சரீரத்தையடைந்து முனிவரை மிகவுந் தோத்திரம் செய்தாள், சாந்தரான அம்முனிவர் பிர்மம் பத்தினியென்று கருணைகொண்டு சரஸ்வதியே, இலக்ஷ்மீதேவியானவள் பூவுலகில் நதிரூபத்தை யடைந்து, தன் ஒரு அம்சத்தினால் பிரத்யக்ஷமாய் தக்ஷிணகங்கை என்னும் மணிமுத்தா நதியோடு எப்போது கூடுகிறாளோ, அப்போது, நீயும் ஜலரூபமாய் அவ்விருவர்களோடுங் கூடி, மகிழ்ச்சியை யடைவாய் என்று கூறி, தனது எஞ்சிய யாகத்தை முடித்து மகிழ்ச்சியடைந்தார்.

32 திருவேணி சங்கம மஹிமைச் சருக்கம்.

சாஸ்வதியும் அவ்விடத்திலேயே சாபவிமோசனத்தை எதிர் பார்த்துக்கொண்டு பூமியில் தன் பர்த்தாவையும், தீனர்களான பிள்ளைகளையும் நினைத்தாள். அப்பொழுது சனகாதிகளான பிள்ளைகள் கார்த்தியாயன முனிவரால் சபிக்கப்பட்ட தாயாரைப்பார்த்து மிகவும் துக்கத்தை யடைந்து சாபவிமோசனத்தைக் குறித்து யோசித்து சந்தோஷத்துடன், விஷ்ணுவைச் சரணமடைந்து அடிக்கடி நமஸ்கரித்து அஞ்சலி பந்தனம்செய்து கமலக்கண்ணாராயும், உலக ரக்ஷகராயும் வேத வேதாந்தங்களால் அறியப்பட்டவராயும், பூவுலகத்திற்கு நாதராயும், பூமாவை மார்பிலணிந்தவராயும், சுருணைக்கடலாயும். கௌஸ்துப ரத்தினஹாரம் அணிந்தவராயும், சங்கு சக்ரம் முதலிய பஞ்சாயுதங்களைத் தரித்தவராயும், படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் ஆகிய முத்தொழிலுக்குக் காரணமாகிய மாயா சக்தியோடு கூடினவராயும், முக்தியைத்தரும் பாதகமலங்களோடு கூடினவராயும், குணரகிதராயும், சத்தியம், சாந்தம், முதலிய நற்குணங்களை யுடையவராயும், திருப்பாற்கடல், முனிவர்களின் ஹிருதயம், வைகுண்டம், தாமரை, ஆலிலை ஆகிய இவைகளில் வசிப்பவராயும், தேவர்களைக் காப்பாற்றும்பொருட்டு மத்ஸ்யம் முதலிய அவதாரங்களை யடைந்து அசுரர்களை வென்று தேவர்களுக்கின்பங் கொடுத்தவராயும், உள்ள. உம்மைத் துதிக்கிறோம் என்று சனகாதி முனிவர்கள் கூறியவுடன் மஹா விஷ்ணுவானவர் அந்நால்வரையும் பார்த்து ஏ சனகாதி முனிவர்களே; உங்களுக்கு எது இஷ்டமோ அந்த வரங்களைக் கேளுங்கள் பகவத் பக்தர்களுக்கு கொடுக்கத் தகாததாயினும் கோடுக்க வேண்டியதுதான் என்று கூறினர்.

இதனைக்கேட்ட சனகாதி முனிவர்கள் ஏ லக்ஷ்மீ நாயகரான தாமரைக் கண்ணனே, சாஸ்வதியானவள் பிரம்ம

தேவருடைய உத்தரவினால் பூமியில் நதிருபத்தை அடைந்து கார்த்தியாயனரால் சபிக்கப்பட்டு வெகுவித வசனங்களால் சாபவிமோசனம் பண்ணவேணுமென்று மகரிஷியை யாசித்தாள், அந்த சரஸ்வதியின் வார்த்தையைக்கேட்ட மஹர்ஷி யானவர் ஏ சரஸ்வதி இலக்ஷுமியானவள், நதிருபியாய் பார்வதியோடு சேர்ந்து எப்பொழுது வருவாளோ அப் பொழுது நீ சாப விமோசனத்தை யடைவாய் என்று கூறினார். ஆதலால் தேவரீர் இலக்ஷுமியை நதிருபமாக ஆகும் படி உத்தரவு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள்.

இவ்வார்த்தைகளைக் கேட்ட மஹா விஷ்ணுவானவர் சிறிதுநேரம் தியானம்பண்ணி சனகாதி முனிவர்களிடத்திலுள்ள அன்பின் மிகுதிபால், நீங்கள் கேட்டுக்கொண்ட படியே ஆகட்டுமென்று கூறி, உடனே இலக்ஷுமியை விளித்து ஏ லக்ஷ்மீ நீ சரஸ்வதியின் சாபவிமோசனத்தின் பொருட்டு நதிருபத்தை யடைந்து என் பாகத்தினின்றும் ஒரு அம்சத்தினால் சஞ்சாரஞ் செய்வாய் என்று உத்தரவிட்டார்.

இவ்வுத்தரவைக் கேட்ட இலக்ஷுமியானவள் நல்ல தென்று பர்த்தாவின் பாதங்களில் வணங்கி ஒரு அம்சத்தினால் பூமியை அடைந்து சுதர்சனமென்கிற மலையினுடைய சிகரத்தினின்று சந்தோஷத்துடன் விஷ்ணுவை நமஸ்கரித்து இருதயத்தில் நதிருபத்தைத் தியானித்தாள். உடனே இலக்ஷுமியானவள் வெண்ணிறமான ஜலத்துடன் கூட விஷ்ணு சக்திபோல் நிருதி திக்கை சுத்திசெய்து பிரவாஹத்தை அடைந்து ஸ்ரீ முஷ்ணத்தில் விளங்குகிற ஆதிவராகத்தினுடைய பாத மூலத்தை அடைந்து வெண்ணிறமான ஜலத்துடன் விளங்கினாள். ஆதிவராகத்தினுடைய

34 திருவேணி சங்கம மஹிமைச் சருக்கம்.

சரீர காந்தியை அடைந்ததினால் வெள்ளாறு என்று வித்
வான்களால் கூறப்படுகிறது.

மேற்கூறிய வெள்ளாறானது பூவுலகில் சகல நதிக்களுக்கு சிரேஷ்டமாயும், விரஜாநதிபோல் மங்கள கரமாயும் மீன்கள், ஆமைகள், சக்ரவாக பக்ஷிகள், தாமரை புஷ்பங்கள், இவைகளோடு கூடினதாயும், இருகரைகளிலும் அசோகம் மந்தாரம், புன்னை, தென்னை, அடம்பு, பிலா, பேரீச்சை முதலிய அனேக விருக்ஷங்களை யுடையதாயும், சித்தர், கந்தர்வரிஷிகள் முதலியவர்களால் சேவிக்கப் பட்டதாயும், அநேக புண்ணிய ஸ்தலங்களோடு கூடினதாயும், ஸ்நானஞ் செய்கிறவர்களுக்கு முக்தியைக் கொடுக்கிறதாயும், ஓரிடத்தில் கம்பீரமான சத்தத்துடன் பிரவகிக்கிறதாயும், ஓரிடத்தில் மணல் முட்டுடன் கல்கார புஷ்பங்களாகிற முகமுடையவளாகவும், ஓரிடத்தில், அலைகளாகிற கைகளை யுடையவளாகவும், ஓரிடத்தில் தாமரைகளாகிற கண்களை யுடையவளாகவும், நீலோற்பலமாகிற கர்ணபூஷணங்களை யுடையவளாகவும், ஓரிடத்தில் பாசிக் கொத்தாகிற கேசத்தை யுடையவளாகவும், புஷ்பத்தின் வாசனையில் பூசப்பட்டவளாயும், நுரை கூட்டமாகிற மந்த ஹாசத்துடன் கூடினவளாயும், ஜல பூர்ணியாயும், வனத்தில் சஞ்சரிக்கிறவளாயும், புதிதாகக் கல்யாணஞ் செய்த ஸ்திரியானவள் தன் பர்த்தா சமீபித்தை விரும்பினவள்போல் தன் சகியாகிற சரஸ்வதியை தேடிக்கொண்டு வனபூமியில் சஞ்சரித்தாள்.

அக்காலத்தில் ஸ்வேத நதியானவள் அதிக ஜலத்துடன் வெருகாலந்தேடி தன்னிடம் வந்த சகியைப்போல் மணிமுத்தா நதியைப்பார்த்து அளவில்லா சந்தோஷ மடைந்தாள். மணிமுத்தா நதியும் ஸ்வேதநதியைக் கூப்பிட்டு ஆதாவோடு அலைகளாகிற கைகளால் தழுவிக்கொண்டு ஜலத்

துடன் ஒன்று சேர்ந்தாள். வெகு காலங்கழித்து வந்த
பிருவடையான சகிபை கைகளால் கட்டிக்கொள்வது போல்
வெள்ளாறு மணிமுத்தா நதியிரண்டும் சகோதரிபோல் ஒன்
றுய்க் கூடிக்கொண்டார்கள் அவ்வாறே சரஸ்வதியும் ரிஷிபி
துடைய சாபத்தினின்றும் விடுபட்டு பிரவாகத் துடனே
ரிஷிகளால் சேவிக்கப்பட்டு அந்த இரண்டு நதிகளுடனே
சேர்ந்து கொண்டாள். அந்த மூவர்களும் எவ்விடத்தில்
சேர்ந்து கொண்டார்களோ அந்த ஸ்தலம், மனிதர்களுக்கு
முத்தியைத் தருவதான தகிணப் பிரபாகை என்று பெயர்
பெற்றது. கங்கையானது எவ்வாறு மூன்று விதமாக
விளங்குகிறதோ அஃதேபோல் இந்த மஹாநதியும், வெள்
ளாறு இடையாகவும், சரஸ்வதி பிங்கலை யாகவும், மணி
முத்தை சுழுமுனையாகவும் இந்த மூன்றும் சேர்ந்ததும்
கும்பகம் என்று கூறுவது போல் இம்மூன்று நதிகளுங்
கூடிய இடம் கும்பகஸ்தானம் எனப் பெயர் பெறும். ஆகை
யால் இந்த ஸ்தலத்திற்குச் சமானமான ஸ்தலம் உண்டா
னதுமில்லை, உண்டாகப் போகிறதுமில்லை.

இந்தஸ்தலத்தில் முன்னொருகாலத்தில் பிரமதேவன்
பரமசிவன் ஆக்ஞையால் அதிக கோரமான தபஸ் செய்து
வெகுயாகங்களைச் செய்து, சகல தேவர்களுடன் பரமசிவ
னுடைய ஆனந்த நடன தர்சனம் செய்தார் என்று வியா
சர் கூறிய மொழிகளை நன்குணர்ந்த சுகமுனிவா மிகவும்
சந்தோஷத்துடன் ஆச்சர்யமடைந்தார். என்று சொல்லி
அவரைத் தியானித்து அவர் அனுக்கிரகத்தால் உங்களுக்
குச் சொன்னேன், இன்னும் என்ன கேட்க விரும்புகிறீர்
கள் என்று மகரிஷிகளை சூதர் வினாவினார்.

திருவேணிசங்கம மஹிமைச் சருக்கம்
முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரமன் வரம்பெறு சருக்கம்.

நைமிசாரண்ய வாசிகளான மஹரிஷிகள் சூதமுனி வரைப் பார்த்து சொல்லுகிறார்கள். சகலதத்துவத்தையும் அறிந்தவராயும், சகல உலகங்களை அதுக்கிரகஞ் செய்ய ஆசையுள்ளவராயுமிருக்கிற ஏ சூதமகா முனிவரே, மிகவும், ஆனந்தகரமாயும், பரிசுத்தமாயுமுள்ள தக்ஷிணப் பிரயாகை என்னும் க்ஷேத்திரத்தின் நல்ல கதையைக் கேட்டு போதும் என்று திருப்தி உண்டாகவில்லை. அவ்விடத்தில் முந்தி பிரம் தேவர் அதிகோரமான தபஞ் செய்து சகல தேவர்களோடு பரமசிவனது ஆனந்த நிர்த்தனத்தை எப்படித் தரிசனம் செய்தார், அதை எங்களுக்கு விரிவாகச் சொல்லவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார்கள்.

உடனே சூதமகா முனிவரானவர் விஸ்வேஸ்வர க்ஷேத் திரமாகிய காசியில் பிரம்மஞ் ஞானியான சுகமுனிவருக்கு வியாசர் எது கூறினாரோ அதை உங்களுக்குச் சொல்லு கிறேன். அஃது எவ்வாறெனில், சுக முனிவர் வியாசரைப் பார்த்து ஏ வியாச குருவே என்னால் பரிசுத்தமான திரு வேணிசங்கமோற்பத்தி கேட்கப் பட்டது. தேவரீரது முகாரவிந்த மதுபானஞ் செய்ததினால் போது மென்று திருப்தி உண்டாக வில்லை. நீர் பிரத்யக்ஷ சிவனுக்குத் துல்ய ரல்லவா, பிரம்மதேவர் அவ்விடத்தில் தபஸ்செய்து பரம சிவனுடைய ஆனந்த நடனத்தைத் தரிசித்து எவ்வாறு கிருதார்த்தரானார் என்று கேட்டார்.

கேட்டவுடன் வியாசமஹா முனிவர் ஏ சுகமுனியே, புண்ணியமாயும், மனோரம்யமாயும், ஒரு தடவை கேட்டதினால் முத்தியைத் தருகிறதாயும் உள்ள பிரம்மதேவர் கதையைச் சொல்லுகிறேன் கேள், எனச் சொல்லத் தொடங்கினார்.

ரமணீயமான கைலாச சிகரத்தில் பார்வதி, விஷ்ணு இவர்களால் பிரார்த்திக்கப் பட்டு, பரமசிவன், இவர்களுக்கு அருகில் ஆனந்த நடனஞ் செய்தார். அதைக் கேட்டு சகல உலகங்களுக்கும் பாட்டனாகிய பிரம்மதேவன் சஞ்சல சித்தனாய், விஷ்ணுவும், பார்வதியும், ஆனந்த நடனதாரி சனத்தால் கிருதார்த்தர்களென்றும் நான் வியர்த்தகனாக ஆகிவிட்டேன், என்னுடைய ஜன்மமும் வியர்த்தம், என்னுடைய ஜனங்களும் வியர்த்தமான ஆயுசை யுடையவர்கள். என்று மனசில் யோசித்து துக்கத்தை யடைந்து நானும் ஆனந்த நடனத்தைப் பார்ப்பதற்கு எம்பெருமானுடைய கையையங்கிரியை அடைந்து ஈஸ்வரனைப் பிரார்த்திக்கிறேன் என்று மனசில் நிச்சயஞ் செய்து அன்னவாகனத்திலேறிக் கொண்டு சனகாதிரிஷிக் கூட்டங்களால் சூழப்பட்டு தேவ கந்தர்வ கூட்டங்களால் துதி செய்யப்பட்டு, சந்தோஷத்துடன் ஆகாயமார்க்கமாய்ப் போய், விளையாட்டாக பாதி ஜாமத்துக்குள் வெகு தூரத்திலுள்ள கைலாசகிரியைப் பார்த்து ஆச்சர்ய முற்றவராய் நானவித தானுக்களோடு கூடினதாயும், அநேகவிதமான இரத்தினங்களால் பிரகாசிக்கிறதாயும், அநேக பர்வதங்களோடும், அநேக கிழங்குகள், பழங்கள், தீர்த்தங்களோடும், பலவித புஷ்பங்களோடும், பலமிருகங்களோடும், பக்ஷிக்கூட்டங்களோடும், கூடினதாயும் அநேக, தேவர்கள், யஷர்கள், ராக்ஷசர்கள், கின்னரர், அப்ஸரஸ்கள், சித்தர்கள், சாரணர்கள், இவர்களால்

சேவிக்கப் பட்டதாயும், சர்வாங்கங்களில் விபூதி உத்தூள னஞ் செய்து திரிபுண்டரம் தரித்தவர்களாயும், ருத்திரா ஷம் தரித்தவர்களாயும், தருப்பை, மரவுரி, சடை இவைக ளைத் தரித்தவர்களாயும் இயமம் முதலிய எட்டு அங்கங் களில் விருப்புடையவர்களாயும், சிவத் தியாணம் பண்ணு கிறவர்களாயும், சிவ பூசை செய்கிறவர்களாயும், சிவனே பிரம்மம் என்று சொல்லுகிறவர்களாயும், ஆகாரமில்லாத வர்களாயும், மாசந்தோறும் ஆகாரம் செய்பவர்களாயும், இந்திரியங்களைச் செயித்தவர்களாயும், ஜலத்தைச் சாப்பிடு கிறவர்களாயும், வாயுவை உட்கொள்ளுகிறவர்களாயும், பிராணபாமஞ் செய்கிறவர்களாயும், பரமசிவனுடைய திரு வடிகளில் மனத்தைச் செலுத்தினவர்களாயும், கோடி சிஷ் யர்களோடு கூடினவர்களாயு மிருக்கிற, சனற்குமாரர், ஜாபாலி, வாமதேவர், முதலிய இருடிகளால், தினந்தோறும், இரவும் பகலும், சேவிக்கப் பட்டதாயும், சந்திரகாந்தம், சூரியகாந்தம், மின்னற்கொடி, இவைகளால் இரவும் பக லும் பிரகாசிக்கிறதாயுமுள்ள கைலையங்கிரியைப் பார்த்து மனத்தினால் நமஸ்காரஞ் செய்தார்.

பிறகு பிரம்மதேவர் காலினால் அம்சத்தை நிறுத்தி அதினின்றுமிறங்கி மலைக்குள் பிரவேசித்து, மலையைப் பார்த்து. கிருதார்த்தனாகிவிட்டேன் என்றெண்ணினார். அந்த 'கைலையங்கிரியில் இரத்தின மமயமான ஒன்பது பிரகாரங்களோடும், வைடூர்யமயமான கோபுரங்களோடும், எட்டு வாசற்படிகளோடும், பலவித சித்திரமமைந்த சுவர்க ளோடும், முத்து பவளம் ஆகிய இவைகளாற் செய்யப்பட்ட மாலைக் கொத்துகளோடும், சந்திரகாந்தமயமான தோரணங் களோடும், இந்திரநீல கற்சுவரோடும், வெள்ளி அங்கணங்க ளோடும், இரத்தின ஸ்தம்பம்கூடின மண்டபங்களோடும்,

சொர்ணமயமான தொம்பைகளோடும் மாணிக்கமயமான கொடுங்கைகளோடும், வெண்மேகத்திற்கொப்பான அனேக மாடிகளோடு கூடினதாயும், கத்தி, தோமரம், வில், முதலிய ஆயுதங்களைத்தரித்த அனேக காவற்காரர்களால் இரவும் பகலும், காப்பாற்றப்பட்டதாயும், பகலில் பரமசிவன் உத்தரவினால் சூரியனொளியால் பிரகாசிக்கிறதாயும், இரவில், இரத்தின தீபங்களாலும், ஜோதிக்கொடிகளாலும் பிரகாசிக்கிறதாயும், சந்தனம், அகில், பச்சைசுறப்பூரம் இவைகளால் பூசப்பட்டதாயும், அனேக அஸ்மானகிரியால் சோபிக்கப்பட்டதாயும், வித்தியாதரன், அப்ஸரஸுகள், தும்புரு முதலிய அனேக பாடகர்களுடைய வீணுவாத்தியங்களால் சோபிக்கப்பட்டதாயும், மணிபத்திரன் முதலிய பிரதமகணங்களாலும், நந்தி, பிருங்கி, முருகர், கணபதி முதலிய துவாரபாலகர்களாலும், இன்னும் முக்கியகணங்களாலும், சூழப்பட்டதாயும், சகல லக்ஷணங்களோடு கூடிய கைலையங்கிரியில், கோடி சூரியனுக்குச் சமானமான ஒளி பொருந்திய இரத்தினத்தாலான விமானமத்தியில், கோடி சந்திரனைப்போல் சிதளமாயும், மாணிக்கமயமான அழகிய சிம்மாசனத்தில் நிர்மலமான பரமசிவனது ஒளியையும் பார்த்து ஆச்சர்ய மடைந்தார்.

பிறகு, பரமசிவனுடைய உத்தரவினால், உலகங்களைச் சந்தோஷிக்கச் செய்கிறவரான நந்திகேஸ்வரராடு உள்ளே போய், பரமசிவனுடைய சமீபத்தில் வணக்கத்துடன் அடைந்து, மிக்க மேன்மையுள்ள சபையையும், தேவாதி தேவராயும், ஈசனாயும் உள்ள உமாபதியைப் பார்த்து ஆச்சர்யமுற்றார்.

சர்வாங்கங்களிலும் விபூதிபூசி, நெற்றியில் திரிபுண்டர மணிந்தவராயும், நீலகண்டராயும், முக்கண்ணராயும் நித்திய

ராயும், உபநிஷத்துக்களுக்கு விஷயராயும், சந்திரன், கங்கை, சடை, சர்ப்பம், இவைகளை முடியின்கண் தரித்த வராயும், கோடி சர்ப்பங்களை ஆபரணமாக அணிந்தவராயும், புலித்தோலை ஆடையாக அணிந்தவராயும், யானைத்தோலை உத்தரீயமாக உடையவராயும், நான்கு கைகளிலும், கத்தி, சூலம், முதலிய சிரேஷ்டமான ஆயுதங்களை அணிந்தவராயும், வாசுகி, தக்ஷகர்களை இரண்டு குண்டலமாக வுடையவராயும், பார்வதியினால் ஆலிங்கனஞ் செய்யப்பட்ட இடது பாகத்தையுடையவராயும், இந்திரர் முதலிய திக்குப்பாலர்களாலும், யக்ஷர், ராக்ஷஸர்கள்; பன்னகர், சித்தர், சாரணர், கந்தர்வர், அப்ஸரஸுகள் இவர்களால் இரவும் பகலும் சேவிக்கப்பட்டவராயும், நித்தியானந்த சுகரூபியாயும், நித்திய கல்யாணத்தைக் கொடுக்கிறவராயும், சகல உலகத்துக்கும் நாதனாயுமுள்ள மஹேஸ்வரரைப் பார்த்து பிரம தேவரானவர் தண்டாகாரமாய் நமஸ்கரித்து ஆனந்தத்தினால் மலர்ந்த கண்களுடன்கூடி, ஆனந்த பாவ்பங்களால் இமைகள் தடுக்கப்பட்டு, கத்தகசுரத்தோடு அஞ்சலிசெய்து சத்தியாதிலக்ஷணமுள்ளவராயும் பரப்பிரம்ம சொரூபியாயும் வாக்குக்கு எட்டாதவராயுமிருக்கிற பரமசிவனைத் துதி செய்ய ஆரம்பித்தார்.

தேவர்களுக்கு தேவராயும் பக்தர்களுக்கு ஆனந்தத்தைச் செய்கிறவராயும் சச்சிதானந்த ரூபராயுமிருக்கிற தேவரீரன்பொருட்டு நமஸ்காரம்.

நித்தியசுத்தராயும் சாந்தராயும் நித்தியராயும் மங்கள சொரூபராயும் சந்திரன் சூரியன் அக்கினி இவர்களை நேத்திரமாக உடையவராயும் சுகந்தருகிறவராயுமிருக்கிற தேவரீரன்பொருட்டு நமஸ்காரம்.

கைலயங்கிரிக்கு ஈசராயும் சின்முத்திரையுள்ள கையை யுடையவராயும் பிறப்பற்றவராயும் இறப்பற்றவராயும் மங்களகரமாய் மிருக்கிற தேவரீரிற்பொருட்டு நமஸ்காரம்.

பரஹம்ஸசொரூபியாயும் பக்தர்களுடைய உபத்தரவத்தை போக்கடிக்கிறவராயும் பராபரை என்ற சக்திகளோடு கூடினவராயும் அந்த சக்தியினால் விடப்பட்ட தேஜோரூபியாயுமுள்ள தேவரீரிற்பொருட்டு நமஸ்காரம்.

பரிபூரணராயும் பரமேஸ்வரராயும் ஆலமரத்தடியில் வசிக்கிறவராயும் உக்கிரவராயும் உக்கிரஸ்வரூபராயும் வேதங்களால் பூசிக்கப்பட்டவராயுமிருக்கிற தேவரீரிற்பொருட்டு நமஸ்காரம்.

சங்கமற்றவராயும் கைலாசநாதராயும் மலமற்றவராயும் ஆத்மஸ்வரூபராயும் பேதமல்லாதவராயும் ஆத்மாநந்தத்தை தருகிறவராயு மிருக்கிற தேவரீரிற்பொருட்டு நமஸ்காரம்.

புருஷராயும் பிராஜீனராயும் முப்புரத்தை தகித்தவராயும் இருதயத்தில் இருக்கிறவராயும் தத்துவரூபியாயு மிருக்கிற தேவரீரிற்பொருட்டு நமஸ்காரம்.

ஐகத்ரூபியாயும் உலகத்தை அதிக்கிரமித்தவராயும் விபாகராயும் ஆகாசம் முதலிய மகா தத்துவங்களுக்கு காரணராயுமிருக்கிற தேவரீரிற்பொருட்டு நமஸ்காரம்.

அழிவில்லாதவராயும், அளக்கமுடியாதவராயும் பிறப்பு இறப்பு இல்லாதவராயும் அகண்ட ஸ்வரூபராயும் முடிவில்லாதவராயு மிருக்கிற தேவரீரிற்பொருட்டு நமஸ்காரம்.

ரோகத்தை போக்கடிக்கிறவராயும் ருத்ரரூபியாயும் பிறும்மாவினுடைய பீதியை போக்கடித்தவராயும் நல்ல சித்தமுள்ளவராயும் தன்னடியார்களுக்கு மங்களத்தை

கொடுக்கிறவராயும் மனத்தை அதிகக்கிரமத்தவராயு மிருக்கிற தேவரீரின்பொருட்டு நமஸ்காரம்.

சகல பக்தர்களுக்கு இஷ்டகாமத்தை கொடுக்கிறவரான வாமதேவரீரின்பொருட்டு நமஸ்காரம்.

ஈசானராயும், அகோரராயும், சத்யோஜாதராயும், அஷ்டமூர்த்தியாயும், சகலரால் சேவிக்கத்தகுந்தவராயும், தேவர்களுக்குத் தேவராயும், விருஷபத்தில் எழுந்தருளியவராயும், உள்ள தயாசமுத்தரரே, உமாகாந்தனே, திரிபுரங்களை எரித்த சிவனே, விஷ்ணுவால் பூசிக்கப்பெற்றவனே தேவரீரின்பொருட்டு நமஸ்காரம்.

என்று இவ்விதமாக பிரமன் பரமசிவனை யாசித்துக் கொண்டு அடிக்கடி நமஸ்காரஞ்செய்து ஒன்றுஞ் சொல்லாமல் நின்றார்.

அதன்பிறகு சத்தியாதி இலஷ்ணமுள்ள பரம சிவன் பிரசன்னராயிமதூரமாயும் கம்பீரமாயுமுள்ள திருவாக்கினால், ஏ பிரம்மனே, நான் மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். தேவபதம் வேண்டுமா, பிரபுத்வம் வேண்டுமா, உனக்கு இஷ்டமானவரத்தைக் கேட்பாய் என ஆக்ஞாபித்தார்.

உடனே பிரம்மதேவர் சகல தேவர்களுக்கும், ஈசனான தேவரீர் பிரசன்னராய் இருக்கும்பொழுது கிடைக்காதவஸ்து மூவுலகில் என்ன இருக்கிறது. உம்முடைய பாத தரிசனத்தினால் எல்லாம் கிடைத்துவிட்டது. கிருதார்த்தனாகவும், தன்யனாகவும் ஆகிவிட்டேன். இஷ்டத்தை அடைந்துவிட்டேன். தாங்கள் அனுக்கிரகஞ் செய்ய பாத திராக இருப்பேனானால், தேவரீருடைய ஆனந்ததாண்டவ தர்சனத்தைக் காண விருப்புள்ளவனாக இருக்கிறேன், என்றும் உம்முடைய அனுக்கிரகத்தால் உலகங்களைச் சிருஷ்டிக்

கிற கிருத்தியமும், சகல மனிதர்களுக்கும், தேவர்களுக்கும், பிதா மகனாக இருக்கையும் அடைந்திருக்கிறேன். இந்த உயர்வைவிட வேறு யாது இருக்கிறது, ஆதலால் வேறொன் றிலும் விருப்பில்லை. நடனத்தைக்காணும் வரத்தை கொ டுக்கவேண்டும் என்று விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்டார்.

இதனைத் திருச்செவியேற்ற சந்திரமௌலியானவர், ஏ பிரம்மனே, நீ நமது நடனத்தைக்காண விரும்புவாயா னால், எமக்கு எவ்வாறு காசி க்ஷேத்திரம் பிரியமாயிருக்கி றதோ, அவ்விதமே பிரியமான தக்ஷிணப்பிராயாகை என் னுந் திருநாமம்புனைந்த புண்ணிய ஸ்தலத்திற்கு போவாய் என்றும் திருவேணி சங்கமம் என்று மறுபெயருடைய தாயும், சகல உலகங்களைப் பரிசுத்தஞ் செய்கிறதாயும், சகல தீர்த்தங்களுக்கும் ரகசியமாயும் உள்ள அத்தலத்தைப் பார்த்த க்ஷணத்திலேயே கோடிமகா பாதகங்கள் சூரியோ தயத்தில் இருட்டைப்போல் நாசமடையும், மேருபர்வதம், கைலயங்கிரி, மந்தரபர்வதம் இவைகள் எப்படிப் புண்ணி யத்தைத் தருகிறதோ, அவ்வாறே புண்ணியத்தைத் தரு கிறதாயும், காசி, விருத்தாசலம், சிதம்பரம், ஸ்ரீ சைலம், கோகர்ணம், இராமேஸ்வரம், இவைகள் எவ்வாறு முக்கி யமோ அவ்வாறே அத்தலங்களுக்குச் சமானமாயும், முத்தி யைத் தருகிறதாயும், ஓர்தடவை அடைந்ததனால், மனிதர்க ளுக்கு, சுகத்தைக் கொடுக்கிறதாயும், உள்ள அப்பெரிய ஸ்தலத்திற்குச் சென்று அநேக புண்ணிய யாகங்களைச்செய்யும், யாகமுடிவில், சகல தேவர்களும் சூழ்ந்துள்ள உனக்குச் சகல சுகத்தையுங் கொடுப்பதான ஆனந்த தாண்டவத்தைக் காண்பிப்போம் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

இதனைக்கேட்ட பிரம்மதேவர், ஏ உமானாதரே உமக் குப் பிரீதியாயுள்ள அந்த புண்ணிய ஸ்தலமானது என்னு

லறியப்படாததாக இருக்கிறது. ஆதலால், அதனடையா ளத்தையும், எவ்வாறு, தேவரீருக்குப் பிரீதியைத்தந்தது என்பதையும், சகல புண்ணிய ஸ்தலங்களைக் காட்டிலும் எவ்வாறுயர்ந்தது, என்பதையும், அடியேனுக்கு விளங்க உரைத்தல் வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார்.

உடனே பரமசிவன் ஏ பிரம்மதேவனே மனோகரமான அந்த ஸ்தல மஹிமை யாதெனில், அந்த ஸ்தலத்தைப் பார்த்ததினால் எமக்கு மன்மதணிடத்தினின்றும் உண்டான சந்தாபம், நீங்கி அதிக சுகம் உண்டாயிற்று. ஞானசத்தி, பராசத்தியுடன் சித்தியை யடைந்தேன். வாக்குக் கெட்டாததான அந்த ஸ்தல மான்மியத்தைச் சொல்வதற்கு விஷ்ணு முதலிய சகல தேவர்களும் சக்தியற்றவ ராவார்கள். எந்த ஸ்தலத்தில் மனிதர்களுக்கு அகங்காரமானது உண்டாகாமலிருக்கிறதோ, ஞானானந்த ரஸம் உண்டாகிறதோ அப்பேர்ப்பட்டதாயும், செளக்கியத்தைத் தருகிறதாயும், முத்தியைக் கொடுக்கிறதாயுமுள்ள கூடலையாற்றுகரைக் காட்டிலும் பூமியில் வேறு ஸ்தலம் பார்த்தது கிடையாது. கைலையங்கிரியும், மந்தர பர்வதமுங்கூட இவ்வளவு மேன்மை பொருந்தியதாக யில்லை. ஆதலால், அந்த ஸ்தலத்தின் பெருமையை விரிவாகக் கூறுகிறேன், கேட்பாயாக என்று சொல்லத் தொடங்கினார்.

பிரமன் வரம்பெறு சருக்கம்

முற்றிற்று.

நந்தி வரம்பெறு சருக்கம்.

பரமசிவனுனவர் பிரம்மதேவனைப் பார்த்து ஏ பிரம்மனே, முன்காலத்தில், விஷ்ணு, இந்திரன், முதலிய சகல தேவர்கூட்டங்களும், தாரகன், என்னும் அசுரனால், பீடிக் கப்பட்டு, தங்கள் தங்களுடைய ஸ்தானத்தை எப்பொழுது இழந்தார்களோ, அப்பொழுதே அத் தாரகனுடைய நாசத்தைக் குறித்து, முருகக்கடவுளை உண்டுபண்ணும்பொருட்டு, கைலையங்கிரிக்கு வந்தார்கள். அப்போது தாக்ஷாயணியின் பிரிவினால், இரவும் பகலும், வைராக்யத்தை அடைந்து, ஆத்ம த்யானஞ்செய்து, கல்லாலின்கீழ் தக்பிணமூர்த்தி ரூபத்தையடைந்து, ஆத்மஞ் ஞானிகளான, ரிஷிகூட்டங்களாற் சேவிக்கப்பட்டு, பால்யமாயும், சர்வகால சொரூபியாயும், ஏகராயும், மமதையற்றவராயும், சாந்தராயுமுள்ள, நாம், சத்தியாதி லக்ஷணமுள்ள பிரம்ம சொரூபத்தைச் சின்முத்திரையினால் ரிஷிகளுக்கு அறிவிக்கும்பொழுது, அந்த தேவர்களெல்லாரும், மமதையின்றி இருக்கும் எம்மைப் பார்த்து, நமக்கு உதவிசெய்யும் முருகக்கடவுளது பிறப்பு எவ்வாறு உண்டாகப்போகிறது என்று யோசித்துப் பின் மன்மதனை வரவழைத்து தேவகாரியத்தின் பொருட்டு நீ பரமசிவனிடத்திற் செல்வாய் என்று கூற, அம்மன்மதன் ஏ தேவர்களே, பரமசிவனது சன்னதிக்கு என்னை அனுப்பா தீர்கள், அவருடைய எதிரில் போகமாட்டேன், அவரது அருகிற் செல்ல எனக்கு சக்தியுமில்லை. அவ்வாறு போவே

னாயின் உயிருட னிருக்கவுமாட்டேன், யாது காரணமென் றால், பரமசிவனுனவர், சகல வுயிர்களுக்கும் பயங்கரமான காலகூட விஷத்தையுண்டார். திரிபுரர்களும் எரிக்கப்பட் டார்கள் கெஜமுகாஸுரனுடைய பிராணனை போக்கினார் யமனை சம்ஹாரம் செய்தார் இன்னும் அவரது உத்தரவினால் வீரபத்திரரானவர் யாகமத்தியில் தக்ஷணப்பிரஜாபதியை கொன்றார் ஆதலால் பரமசிவனுக்கு சிரிது கோபம்வந்தால் இவர்களுடைய கெதிதான் எனக்கும் கிடைக்கும் எல்லா வற்றையும் உணர்ந்த நீங்கள் அனுப்பாதீர்கள் உங்களுக்கு நமஸ்காரம் செய்கிறேன் என்று கூறிய மன்மதனுடைய வார்த்தையைக் கேட்ட சகல தேவரும் நல்ல வார்த்தை யினால் சமாதானம் செய்து எங்களுடைய காரியத்தை நீ செய்வியேயானால் உனக்கு தீர்க்காயுளும் தருகிறோம் உல கத்தில் மகா பெரியோர்கள் தங்கள் காரியத்தைக் கூடவிட்டுப் பரோபகாரத்தில் ஆசையாயிருப்பார் என்று கேள்விப் பட்டதில்லையா ஆகையால் இரதியோடும் வசந்தனோடும் கூடி அரவிந்தம் யென்கின்ற பாணத்தினால் பூசை செய் அந்த பாணத்தினால் அடிபட்ட பரமசிவன் அம்பிகையோடும் சேர்ந்துவிடுவார் சேர்ந்தவுடன் சுப்பிரமணியர் உற்பத்தி யாவார் அவரால் தாரகன் நாசத்தை அடைவான் ஆதலால் அவ்வாறு செய்து எங்கள் பயத்தை நீக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள்.

உடனே மன்மதன் நடுங்கிக்கொண்டு எம்மிடம் வந்து புஷ்பபாணத்தை வேகமாகப் பிரயோகம் செய்தான். அதைப்பார்த்து கோபத்தினால் சிவந்த நெற்றிக் கண்க ளால் பார்த்தேன். பார்க்கப் பட்ட மன்மதனுடைய சரீரம் யெரிந்து சாம்பராகப் போயிற்று அப்பொழுது யெரிந்து போன மன்மதனையும் கோபத்தோடு கூடிய நம்மை

யும் பார்த்த தேவர்கள் நாலு பக்கத்திலும் ஓடினார்கள், கோபாக்கினியினால் தகிக்கப்பட்டும் மன்மத பாணத்தினால் பீடிக்கப்பட்டும் இருந்த நாம் அவ்விடத்தை விட்டு கிளம்பி, அதி வேகமாக நந்தியின் மேலேறிக் கொண்டு காசி ஷேத்திரம் வந்து சில காலம் வசித்தேம் அவ்விடத்தில் அத்தாபம் நீங்காமல் போக. ஸ்ரீஸைலத்தில் சில காலமும் காளகஸ்தியில் சிலகாலமும் வசித்து வந்தோம் இவ்விடங்களிலும் அத்தாபமானது நீங்காமையால் சிதம்பரம் வந்து விருத்தாஜலத்திற்கு போகும் பாதி வழியில் மேன்மையான செளக்யத்தை அடைந்து ஆச்சர்யம் உற்றோம் ஆகாயமார்க்கமாய் போகிற எமக்கு இது வரையிலும் உண்டாகாததான ஆனந்தம் எவ்வாறு உண்டாயிற்று என்றெண்ணி நோக்குமிடத்து மணிமுத்தாநதி வெள்ளாறு சரஸ்வதி ஆகிய மூன்று நதிகளும் எவ்விடத்தில் கூடியிருக்கிறதோ அந்த தீர்த்த ஜலத்தோடு கூடிய காற்று மேனியில் வீசிடதால் மன்மததாபத்தினால் விடுபட்டோம் சந்தேகமில்லை ஆகையால் எம்முடைய உத்தரவினால் இந்த தீர்த்தமானது சம்சாரதாபத்தை போக்கடிப்பது என்கிற கீர்த்தி அடையும் என்று சொல்லி ஆகாசமார்க்கத்தில் வேகமாக சென்ற நந்தியினின்றும் கீழிரங்கி மூன்று நதியும் சேர்ந்த அந்த மகா நதியின் தென்கரையில் ஞான சக்தி பராசக்தி ஆகிய இவர்களுடன் வசித்தேம். பிறகு நந்திதேவன் அந்த ஸ்தலத்தையும் ஞான சக்தி பராசக்தியுடன் கூடின நம்மை பூசித்தான், சாஸ்திர பிரகாரம் பூசைசெய்து, சரணமடைந்தவருடைய துக்கத்தை போக்கடிக்கிறவாயும் விஷ்ணுவினுடைய நேத்திராவிந்தங்களினால் பூஜிக்கப்பட்ட பாதகமலங்களோடு கூடினவராயும் சகல வுயிர்களுக்கும் இன்பமளிக்கிறவாயும் சூரியன் சந்திரன் அக்கினி இவர்களை முக்கண்

ஊக உடையவரும் மகாமேருமலையை வில்லாக உடையவரும் பரமேஸ்வராயுமிருக்கிற மகேஸ்வரரை மிகவும் எளிபனாகிய நான் நமஸ்கரிக்கிறேன்.

முல்லை மலர் சங்கு வெண்சந்தனம் இவைகளைப் போன்ற வெண்மையான வீழ்ச்சியினால் அழகான சரீரமுடையவராயும் மந்தரபருவத்திலிருக்கிற முனிவர்களுடைய மனத்தையும் வெள்ளியங்கிரியையும் ஸ்தானமாகவுடையவராயும், சந்திரனை கிரசில் தரித்தவராயும் இரவும் பகலும் உமாதேவியாரால் ஆலிங்கனம் செய்யப் பட்ட இடது பாகத்தையுடையவராயும் மந்தகாஸத்தையுடைய முகமலத்தை யுடையவராயும் சம்சார சாகரத்தினின்றும் தாண்டச் செய்கிறவராயுமுள்ள பரமசிவனை, பரமதாசனான நான் நமஸ்கரிக்கிறேன்.

வாஸுகியைக் குண்டலமாக தரித்தவராயும் சிரேஷ்டமான சூலத்தை ஆபரணமாக, உடையவராயும் அழிவு யில்லாதவராயும் அந்தணர்கள் போல் நிர்மலமாயும் மாதாஸம் பூகோவைப் பழம் இவற்றையொத்த அதரங்கங்களோடு கூடின வராயும் பூமிக்கு கற்பக விருக்ஷமென்று சொல்லத்தகுந்த இரண்டு கைகளோடு கூடினவராயும் ஆச்சாரிய சிரேஷ்டராயும் இருக்கிற மகேஸ்வரரை இரவும் பகலும் நான் நமஸ்கரிக்கிறேன்.

அஷ்ட மூர்த்தியாயும் மனோக்கியமான குணத்தையுடையவராயும் மகரிஷிகளால் சேவிக்கத் தகுந்தவராயும், தனக்கு அடையாளமான ஞானசக்தி பராசக்தியோடு விளங்குகிறவராயும் ஆயிரங்கோடி சூரியன் போல்தேஜோ, ரூபியான மகேஸ்வரனை வணங்குகிறேன். மானச சொரூபியாயும் உபாதியற்றவராயும் வார்த்தைகளை பிரேரணை செய்

கிறவராயும் பேச்சுக்குக் கரணராயும் பிரகிருதிக்கு அப்பா
லும் சகல சாக்ஷியாயும் தன் கருமாவை நியமனம் செய்கிற
வராயும் வேதங்களுக்கு முடிவாயும் சச்சிதானந்த சொரூப
ராயும் இருக்கிற பரமசிவனே. அடியேநாகிய நான் இருத
யத்தில் எப்பொழுதும் வணங்குகிறேன்.

சாந்தராயும், இரண்டற்றவராயும், ஈஸ்வரராயும் குண
மற்றவராயும் ஓங்காரத்தின் முடிவில் உண்டான நாதசொரு
பத்தின் உற்பத்தியின் சொரூபராயும் ஆகாசம்போல் உள்ளும்
புறமும் அமிர்தமாயும். அளக்க முடியாதவராயும், எங்கும்
நிறைந்தவராயும், அண்டினவரிடத்து அன்புள்ளவராயு
முள்ள சிவனே தியானம் செய்கிறேன். என்று இவ்விதமாக
தோத்திரம் செய்து நந்தி தேவர் மௌனமடைந்து சந்தோ
ஷத்தினால் மலர்ந்த கண்களுடையவராய் மெய் மறந்து தண்
டம்போல் கீழே விழுந்து வணங்கினார்.

வணங்கின நந்தி தேவரை எமது கைகளால் தூக்கி
மார்பில் அணைத்து. அருகில் உட்காரவைத்து மிகுந்த
அன்புடன் ஏநந்திதேவா! உன்னுடைய தோத்திரத்தினால்
சந்தோஷ மடைந்தோம். உனக்கு இஷ்டமான வரத்தைக்
கேள் எனக்கூறிய அளவில் அப்பிரமதேவர் மகாபரிசுத்த
மாயும் எஜமானனுக்கு சுகத்தைத் தருவதாயும் சந்தா
பத்தைப் போக்கடிக்கிறதாயும் உள்ள இந்த தீர்த்தத்தில்
ஸ்நானம் செய்கிற மனிதர்களுக்கு இஷ்டமான வரங்களை
இரண்டு சத்திகளுடன் கொடுத்துக்கொண்டு இருக்கவேண்
டும். புண்ணியமான இந்த திரிவேணி சங்கம தீர்த்தத்தில்
ஸ்நானம் செய்து மூன்று தாபங்களைப் போக்கடிக்கிற தேவ
ரீரைப் பூஜித்து என்னால் செய்யப்பட்ட தோத்திரங்களினால்
துதி செய்கிறவர்கள் யாரோ அவர்களுடைய சகல மனோ
ரதங்களையும் தீர்க்காயுளையும் அடையும்படி செய்யவேண்

மும் என்றும், பூமியில் சுகம் மாத்திரம் உம்மால் சொல்லப் பட்டது உம்முடைய பூசையும் என்னால் செய்யப்பட்டது. ஆகையால் அநேக வரங்களைக்கொடுப்பதோடு இந்த ஸ்தலத்திற்கு அதிகமானமியத்தைக் கொடுக்கவேண்டு மென்று பிரார்த்திக்க அவ்வாறே ஆகட்டு மென்று அந்த ஸ்தலத்திற்கு ஆதிக்கத்தைக் கொடுத்தேம். அந்த நந்தி தேவனுக்கும் அநேக வரங்களைக்கொடுத்து அவருடன் கைலாசம் வந்தேம். ஓ பிரமதேவனே ! அன்று முதற்கெண்டு அந்த ஸ்தலமானது எமக்கு மனோக்யமாயும் சம்சாரதாபத்தைப் போக்கடிக்கிறதாயும் ஆகிவிட்டது ஆகையால் நீயும் அவ்விடம் போய் அவ்விடத்திலேயே என் பிரீதியின் பொருட்டு அநேக யாகங்களைச் செய்து அவ்விடத்திலேயே வாசம் செய் என்று உத்திரவு இட்ட சிவ பெருமானுடைய அமிர்த வார்த்தைகளைக் கேட்ட பிரமமீதவர் சந்தோஷமடைந்த பாமசிவனை நமஸ்கரித்து அந்த ஸ்தலதீர்த்தத்தைச் சேவிப்பதற்காக புறப்பட்டார் என வியாசர் கூறினார்.

நந்தி வரம்பெறு சருக்கம்

முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திரு திர்த்தன சருக்கம்.

அதன்மேலும் வியாசர் கூறத்தொடங்கினார். பிரம்ம தேவர் பரமசிவனைத் தியானித்தவராய் அன்னவாகனத்தி லேறிக்கொண்டு சம்சாரதாபத்தைப் போக்கடிக்கிற தக்ஷி ணப் பிரயாகையென்னும் க்ஷேத்திரத்தை வெகு தூரத்தில் பார்த்து நமஸ்கரித்தார். சாதுக்களின் மனம்போன்ற நிர் மலமான அதன் பின்னர் திரிவேணி சங்கமத்தின் தீர்த்தத் தைப்பார்த்து சகல வியாதிகளாலும் கர்மங்களினாலும் பீடிக் கப்பட்டவர்களுக்கு அமிர்தமாகவும், பிராணனை இச்சிக்கிற வர்களுக்கு பிராணனாகவும் இருக்கிறதென்று எண்ணினார். வெண்ணிறமான தீர்த்தமும் மத்தியில் செம்மை நிறமான தீர்த்தமும் உடையதாக அந்த மகா நதியானது விளங்கிற்று. ஏ சுகமுனியே! மூன்று தீர்த்தங்களும் ஒன்றோடு ஒன்று சேர்ந்துகொண்டதாயும் தாமரை, குவளை, ஆம்பல் நீலோற் பலம் இந்த மலர்களால் விளங்கப்பட்டதாயும் நீர்க்கோழி நீர்க்காக்கை சக்கரவாகம் ஆகிய பक्षிகளால் அலங்காரம் செய்யப்பட்டதாயும் மீன்கள் ஆமைகள் தவளைகள் இவை களுக்கு இருப்பிடமாயும் புண்ணியத்தை தருவதாயும் உள்ள இந்த தீர்த்தத்தைப் பார்த்து பிரம்மதேவர் மிக சந்தோஷமடைந்தார்.

பிறகு அத்தீர்த்தத்தின் தென்கரையிலுள்ள ஆலமரத் தடியில் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற சிவபெருமானை தயானந்தர் செய்து மிகுந்த பொறுமைபோடு கூடியமனத்தவராய் உண

வின்றி மேன்மையான தவம்செய்தார் அதன் பின்னர் பரமசிவனைக் குறித்து யாகம்செய்து திருப்தி உண்டுபண்ணும் பொருட்டு ஒரு மாதகாலம் மிகுந்த முயற்சிபுடன் சகல முனிவர் கூட்டங்களையும் அழைத்தார் பிரம்ம தேவர்களால் அழைக்கப்பட்டவரான வசிஷ்டர் வாமதேவர் ஹகோளர் கௌதமர் சுகர் கண்ணுவர் பராசரர் சதகௌயர் ஜாபாலி மாண்டவியர் கார்த்தியானர் தெக்ஷர். அக்ஷபாதர் கௌசிகர் வியாக்ஞவல்கியர் பிருசங்கர் சத்தியவாதி வசுகாவ ஷேயர் அக்ஷ்டவக்கிரகர், ரோமசர், புலகர், கிருது, முதலான அநேக முனிவர்களும் மிகவும் சந்தோஷத்துடன் வந்து சேர்ந்தார்கள்.

மிகவும் மேன்மை தங்கிய திரிவேணி சங்கமதீர்த்தத்தில் திவ்யஸ்நானம் செய்து தூயமனத்தவராய் நந்தியம் பெருமானால் முற்காலத்தில் பூசிக்கப் பட்ட ஆலமரத்தடியில் விளங்கா நின்ற பரமசிவனை நால்வகை மலர்களால் அரசுசித்தார். தவம் செய்வதற்கு ஒரு ஆஸ்ரமம் அமைத்துக் கொண்டார். பிறகு தன்னால் அழைக்கப்பட்ட முனிவர்களைப் பார்த்து. ஏ, ரிஷிகளே, பரமசிவன் திருப்தியின் பொருட்டு இவ்விடத்தில் யாகம் செய்ய விரும்புகிறேன். அந்த யாகத்திற்கு நீங்கள் உதவியாக. இருக்கவேண்டுமென்று கூறினார். அவ்வார்த்தையைக் கேட்ட சகல முனிவர்களும் தங்கள் உத்தரவு படி உதவியாக இருக்கிறோம் என்றுரைத்தார்கள். இதனைச் திருச் செவி மடுத்த பிரம்ம தேவர் விஸ்வகருமாவை வரழைத்து அஷ்டாவக்கரகர் உத்தரவுபடி யாகஞ் செய்வதற்கு யாகசாலை ஒன்று நிர்மானம் செய்யும்படி கட்டளை யிட்டார்.

உடனே விஸ்வகர்மா அக்ஷ்டாவக்கரகர் திருவுளப்படி யாகத்திற்கு வேண்டிய வஸ்திரம் ஆபரணம் அரசு கருங்

காலி முதலிய எல்லாவித பொருள்களும் யாகசாலையும், ஜனங்கள் வசிப்பதற்கு அநேக இடங்களையும் முனிவர் குழாங்கள் தங்குவதற்கு அநேக ஆசிரமங்களும் கருங்காலி கதகவிருட்சம் முதலியவைகளால் செய்த யூபஸ் தம்பங்களும, இன்னும் அநேக விசித்திரமான பாத்திரங்களும் நிர்மாணம் செய்தான். முனிசிமேஷ்டர்கள் விஸ்வகர்மாவினால் செய்யப்பட்ட பொருள்களினால் மிகவும் மேன்மையாக விளங்கினார்கள். பிரம்ம தேவர் அநேக விதமான சித்திரான்ன வகைகளும் பலவிதமான பக்ஷணங்கள் பாயசம் துகையல் முதலிய பதார்த்தங்கள் மிகவும் ருசி உடையதாய் செய்ய வேண்டும் என்று காமதேனுவை அழைத்து ஆக்கை செய்தார். அதன் பிறகு இந்திரர் முதலிய லோக பாலகர்கள், பதினொரு ருத்திரர்கள் அஷ்ட வசுக்கள் பன்னிரண்டு சூரியர்கள் விசுதேவர்கள் மருத்தகணங்கள் வித்யாதரர்கள் கின்னரர்கள் சித்தசாரண பன்னகர்கள் இவர்களைத் தியானத்தினால் வரவழைத்தார். வந்த சகலதேவர்களுக்கும் அவரவர்கள் பெருமைக்குத் தகுந்த ஆசனம் முதலிய வற்றையும் மனுவர்கத்தையும் கொடுத்து உபசரித்தார். பிறகு பிரம்மதேவர் யாகத்தில் கணபதி, முருகர், அம்பிகை இவர்களைப் பூஜித்து சகல தேவர்களால் துதிக்கப்பட்டு சரஸ்வதியுடனே யாகதீக்ஷை பெற்றார்.

மேற்கூறிய யாகத்தில் அஷ்டாவக்ரக முனிவர் பிரமாவாகவும் கௌக்ஷீதகர் உத்காதா வாகவும் ரோமசர் அத்துவாயுவாகவும் வசிஷ்டர் ஹோதா வாகவும் அகஸ்த்திபர் உப திருஷ்டயாகவும் எஜமானராகிய பிரம்மதேவர் ருத்விக்க ளோடு பரமசிவனைத் துதிசெய்து சகல தேவர்களுக்கும் அக்கினி முகமாக அவிர்ப்பாகம் கொடுத்தார். இந்திரர் முதலிய சகலதேவர்களும் அந்த அவிர்ப்பாகத்தை அடைந்ததி

னல் மிகவும் திருப்தியுடன் விளங்கினார்கள். சகல ரிஷிகளும் பிர்மதேவரால் பூஜிக்கப்பட்டார்கள். இவ்வாறு பிர்மதேவர் அநேக யாகங்ளைச் செய்தார்கள். கடைசியாக பாசுபதம் என்கிற யாகத்தை பன்னிரண்டு வருடகாலம் மிகுந்த அன்புடன் செய்தார். ரிஷிகளுக்கு அன்னம் ஆடை ஆபரணம் முதலிய அநேக விதமான இரத்தினங்கள் அநேக பசுக்கள் இவைகளை கொடுத்தார். மற்றையோர்களுக்கும் சிவப்பிரசாத்ததை மேற் கூறியபடியே கொடுத்தார். இவ்வாறு கொடுத்துயாக முடிவில் (அவபிரத ஸ்நானம்) செய்கிற போது தேவ தூந்துபி வாத்தியத்துடன் ஆகாயத்தில் ஒரு பெரிய சப்தம் உண்டாயிற்று. அதைக்கேட்ட பிர்மதேவர் பரமசிவனை தியானித்துக்கொண்டு சகல ரிஷிகளோடும் ஸ்நானம் செய்து சீக்கிரமாய் யாக சாலைக்கு வந்து அஞ்சிவிபந்தனம் செய்து ஆகாயத்தின்கண் சகலதேவர்கள் சூழ்நிஷப வாகனத்தின்கண் உமையொருபகாராய் விளங்குகின்ற பரமசிவனைத் தரிசித்துக் கொண்டிருக்கையில், சந்திரமௌலியாயும் நீலகண்டராயும் விருப்பமானகண்களை உடையவராயும் சச்சிதானந்தசுரூபராயும் கருணையங் கடலாயும் பசுபதியாயும் பிரத்தியக்ஷமாய் சம்சாரபந்தத்தை நிவர்த்தி செய்கிறவராயும் எல்லாம் அறிந்தவராயும் மகேஸ்வரராயும் உள்ள பரமசிவன்தருமமே உருவமான இடபவாகனத்தில் ஏறிக்கொண்டு பிர்மமா விஷ்ணு இந்திரர் முதலிய சகல தேவர்களாலும் உபாசிக்கப்பட்டு யாகத்தினால் திருப்தி அடைந்து அம்பிகை யுடனே பிரதம கணங்களும் சூழ் பிர்மதேவன் அருகில் அவிர்ப்ப வித்தார்.

சகல தேவர்களும் சந்தோஷத்துடன் ஜெய விஜயீபவ என்றும் சகல முனிவர்களும் ஜெயஜெய வென்றும் சொன்னார்கள் பிர்மதேவரும் மிகுந்த சந்தோஷத்துடன் ஜெயவிஜயீபவ என்று மிகுந்த ஒலி கேட்கும்படி கூறினார். அநேகந்

தடவை நமஸ்காரம் செய்தார். மற்றய தேவர்களும் ரிஷிகளும் ஆனந்த பாஷ்பத்தோடு கூடிய கண்களை உடையவராய் நமஸ்காரம் செய்தார்கள் பரமசிவனை சொரண மயமான சிம்மாசனத்தில் எழுந்தருளி வித்து அர்க்கியம் கொடுத்து விதிப்படி பூஜை செய்தார். அப்படியே சகல தேவர்களும் முனிவர்களும் பூசித்து பிர்ம்மதேவருடன் சேர்ந்திருந்தார்கள் பிர்ம்மதேவர் மறுபடியும் சிவபெருமானுடைய பாத கமலங்களை பூஜை செய்து நமஸ்காரம் செய்தார் வாக்குக்கும் மனத்திற்கும் எட்டாதவரான உமை யொருபாகர் திருவுள மிரங்கி பிர்ம்மதேவரைப் பார்த்து கம்பீரமாய் ஓ. பிர்ம்ம தேவனே! உன்யாகத்தினாலும் பக்தியுடன் கூடின பூஜையினாலும் மிகுந்த தவத்தினாலும் மிகுந்த திருப்தி அடைந்தேன். இஷ்டமான வரங்களைக் கேட்பாயாக என்று கூறியருளினார்.

எம்பெருமானுடைய வார்த்தையைக்கேட்ட, பிர்ம்ம தேவர் சந்தோஷமுள்ள மனத்தவராய் கருணை நிதியே கயிலையிங்கிரியில் தேவரீர் திருவாய் மலர்ந்தருளியபடி ஆனந்ததாண்டவத்தைத்தெரிசிக்க விரும்புகிறேன் ஆதலால் தேவரீர் ஆனந்த தாண்டவம் செய்ய வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார் இதனைச் சிருச்செவியேற்ற பரமசிவன் ஆனந்த தாண்டவம் செய்வதாகத் திருவாய் மலர்ந்தார் இதனைக் கேட்ட சகலதேவ ரிஷிகளும் ஜெயஜெய வென்று கூறி புஷ்பமழை பெய்தார்கள் சிலமுனிவர்கள் தோத்திரம் செய்தார். சில ரிஷிகள் நிர்த்தனம் செய்தார்கள் சிலர் ஒருவருக்கு ஒருவர் ஆவிங்கணம் செய்தார்கள். சிலர் பரமானந்தத்தை அடைந்தார்கள். தேவலோகத்தில் நின்றும் இந்திரன் புஷ்பமழை பெய்தான். அநேக ரிஷிகள் நேத்திரா னந்தத்தை அடைந்து சாமகானம் செய்தார் பூமியில் சகல தேவர்களும்

ஆரந்த தாண்டவத்தை தரிசிக்க ஆவலுடைபவராய் நிர்த
தனம் செய்வதில் மிகவும் வல்லமை பொருந்திய, கந்தர்வ
அப்ஸாஸ் கூட்டங்களுடன் கூடிக்கொண்டு பேரிமிருதங்கம்
படகம், கொம்பு, காகளம், உடுக்கு, வீணை, புல்லாங்குழல்
முதலிய அநேக வாத்தியங்களுடன் ஆரவாரம் செய்தார்கள்
இவ்வாறிருக்கும்பொழுது திருமாலானவர்களுடன்
நின்றும் புறப்பட்டவராய் கெருடவாகனத்திலுறிக்கொண்டு
தேவரிஷிகளின் மத்தியிலிருக்கும் பாமசிவனை நமஸ்காரம்
செய்து பிர்ம்மதேவரருகில் அமர்ந்தார். பிர்ம்ம விஷ்ணுமுத
லிய தேவர்களே யன்றி அஷ்டாங்கிரர் முதலிய ரிஷிகளும்
நிர்த்தனம் செய்யவேண்டு மென்று பரமசிவனிடத்தில்
பிரார்த்தித்தார்கள். அவர்களால் பிரார்த்திக்கப் பட்ட
சிவபெருமான் ஞானந்த பரிபூரணராய் இடதுகாலை கீழ
யுன்றியும் வலது பாதத்தை தூக்கிக்கொண்டும் இடது
கையில் அக்கினியும் வலது கையில் உடுக்கையும் தரித்துக்
கொண்டும் வேதங்களால் புராதனர் என்று நிர்ணயிக்கப்
பட்டவராய் திரி புராரியாய் திரிலோகப் பிராசராய் உலகத்
தாரால் இச்சிக்கப் பட்டவராய் உமையொருபாகளும், தன்
அடியவர்களாகிய சாதகபுஷ்பிகளுக்கு அருணமுகிலாய்
விபூதி அணிந்தவராய் மோக்ஷதா தாவாய் அக்ஷட மூர்த்தி
யாய் அதற்கு அப்பாற்பட்ட மேனியராய் அஞ்ஞான இருளை
அகற்றுபவராய் இஷ்ட சித்திகளை தருபவராய் பிரமதேவர்
இருதயத்தில் மகிஷியை விளைவிப்பவராய் குபேரமித்திரராய்
விளங்கும் சிவ பிரான் திமி திமி தை தை என்கிற சொற்
களுக்கியை பிர்ம்மதேவரது பாகத்தில் நிர்த்தனம் செய்த
ருளினார்.

அதன் பின்னர் நிர்த்தனம் செய்யும் பரமசிவனைப்
பார்த்து, திருமாலானவர் பிரமன் முதலிய ஏ தேவர்களே

சிவ பெருமானுடைய சரண கமலத்தை வணங்கினவர்கள் முத்தியையடைவது திண்ணம். ஆகலால் நீங்கள் வணங்குங்கள் என்று கூறினார். அதனைக் கேட்ட பிர்மமேந்திராதி தேவர்கள் அவ்வாறே வணங்கினார்கள். பிர்மதேவர் நிர்மல சித்தராய் தேவ தேவராயும் திருவருட் செல்வத்தைபுடைய வராயும் விளங்கும் எம்பெருமானே தேவரீரின் பொருட்டு நமஸ்காரம்.

உலககாரணராய் சங்காரராய் பஞ்சபூதஸ்ரூபியாய் குக்ஷ்மரூபியாய் கிதேந்திரியராய் ஆத்மரூபியாய் கால காலனாப் ஜடாதாரியாய் சந்திரசூடராய் விளங்குகின்ற தேவரீரின் பொருட்டு நமஸ்காரம்.

குணரகிதராய் குணரூபியாய் வியாபகராய் விளங்கும் தேவரீரின் பொருட்டு நமஸ்காரம்.

சகல பூதசாக்ஷியாய் சத்தியஞானந்தராய் சர்வாத்ம சைதன்னியராய் உபநிஷத்துக்களால் சகல தேவஸ்ரூபியென்று துதிக்கப்படுபவராய் ஓங்காரப் பொருளாய் சர்வ சங்காரராய் திரு மூர்த்தி வடிவினராய் ஒலிவடிவினராய் வேதங்களாலறியப் படாதவராய் விளங்கும் தேவரீரின் பொருட்டு நமஸ்காரம்.

தேவரீரேயன்றி யாதொருபொருளும் உலகத்திலில்லாதால் அப்பொருளும் தேவரீர்தான் என்று துதி செய்தார் பிறகு விஷ்ணுவும் மற்றைய தேவர்களும் ஸ்தோத்திரம் செய்தார்கள்

இவ்வாறு சகல தேவர்களும் நிர்த்தன வல்லபேஸ்வரரை துதிசெய்து வாய்புதைத்து அவரருகில் நின்றார்கள் அவரருகில் நின்ற அத்தேவர்களை நோக்கி கம்பீரமாக ஏ தேவர்களே! ஏ ரிஷிசிரேஷ்டர்களே! ஏ பிர்மதேவரே! உங்க

ளுக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும் என்றும், பிரமதேவரை பார்த்து உம்முடைய தவத்தினாலும் உயர்ந்த பக்தியினாலும் அநேக யாகங்களினாலும் இந்த ஸ்தோத்திரங்களினாலும் உமையோடு மனமகிழ்ச்சியடைந்தோம் உனக்கு இஷ்டமான வரத்தைக் கேட்டுக்கொள்வாயாக என்றும் திருவாய் மலர்ந்தருளிஞர். உடனே பிரம்மதேவர் எம்பெருமானே அடியேன் கிருகார்த்தனாகிவிட்டேன் என்று மும்முறை விண்ணப்பம்செய்து தேவரீருக்கு நிர்த்தன வல்லபேஸ்வரர் என்னும் நாமம் எப்பொழுதும் விளங்கவேண்டும். இந்த ஸ்தலத்திற்கு அதிக மகுத்துவத்தை உண்டிபண்ணவேண்டும் என்றும் உலோகோபகாரிபான பிரமதேவர் பிரார்த்தித்தார். அதைக்கேட்ட பரமசிவன் பிரமனே நீ என் திக்கான ஈசான்யதிக்கில் வசிப்பாய் இந்த புண்ணிய ஸ்தலத்தில் உன்னால் செய்யப்பட்ட யாக குண்டமானது பிரம்ம தீர்த்தமென்கிற நாமத்தை அடையட்டும் திருவேணி சங்கம தீர்த்தத்திலும், பிரம்ம தீர்த்தத்திலும் ஸ்நானம் செய்து ஞானசக்தி பராசக்தியுடன் கூடிய நிர்த்த வல்லபர் என்ற பெயருள்ள எம்மைத் தெரிசிக்கிறவர்கள் இம்மையில் சகல இன்பங்களையுமடைந்து முடிவில் மோகத்தையும் அடைவார்கள் என்று வரத்தைக் கொடுத்தருளிஞர்.

பின்னர் விஷ்ணுவை நோக்கி ஏ விஷ்ணுவே! உனக்கு இஷ்டமான வரத்தைக் கேட்பாய் என்று உத்தரவிட அதனைக் கேட்ட விஷ்ணு ஏ தேவ தேவரே! பிரம்மாவினால் எந்த வரம் கேட்கப்பட்டதோ அந்த வரமே அடியேனுக்கும் மற்ற இந்திராதி தேவர்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் விரும்பத்தக்க வரம். இதுவேயாகும் என்று கூறினார். உடனே பரமசிவன் அரிபிரமேந்திராதி தேவர்களே முனிவர்களே இவ்விடத்தில் உமையோடு கூடி உலகங்களை அதுக்கிரகம் செய்யும்பொருட்டு வசிக்கிறோம். ஆதலால் இத்தலத்தை விட வேரொரு புண்ணியஸ்தலம் உலகெங்குமில்லை பிரம்மா

வினாலும், விஷ்ணுவினாலும் செய்யப்பட்ட தோத்திரங்கள் சகல சாஸ்திரங்களின் பொருளுள்ளனவாயும் எமக்கு மிகப் பிரீதியாய் மிருக்கின்றன. ஆதலால் இரண்டு தோத்திரங்களுடையும் படிக்கிறவர்கள் அதனைக் கேட்டவர்கள் சகல போகங்களையும் அடைந்து நன்மார்க்கத்தை அடைவர். ஏ! தேவர்களே மானஸ ஸ்ரஸ விரஜாத்ரி கங்கை திருவேணி சங்கமம் எவ்வாறு மேன்மையுற்றனவோ அவ்வாறே பிரம் குண்டமும் மேன்மையாயும் மனிதர்களுக்கு புத்தியையும் முத்தியையும் கொடுக்கும் என்றும் இப் பிரம் குண்டத்தில் எவர்கள் யாகம் செய்கிறார்களோ அவர்கள் சாஸ்வதமான முத்தியை யடைவார்கள் என்றும் திருவாய்மலர்ந்தருளி ஆலமரத்தடியின்கண் விளங்கானின்ற சிவலிங்கத்திலேயே அந்தரத் தானமடைந்தார். அசன் பிறகு பிரமதேவரிடம் உத்தரவு பெற்று தங்கள் தங்களுடைய ஸ்தானங்களை அடைந்தார்கள். விஷ்ணு முதலிய தேவர்கள் தங்கள் பேரால் தீர்த்தங்களை நிர்மானம் செய்து அந்தந்தத் தீர்த்தக் கரைகளில் சிவலிங்க ஸ்தாபனம்செய்து பூசித்து இத் திருவேணிசங்கம ஸ்தலமானது மூவுலகங்களிலும் பிரசித்தி பெற்று மகா பரிசுத்தமாய் விளங்குவதென்று சுகமுனிவரைப் பார்த்து வியாசமுனிவர் கூறியவுடன் சுகமுனிவர் வியாசரை நோக்கி குருவே இத் திருவேணி சங்கமத்தின் மகிமையைக் கேட்டு மனம் நிர்மலமாய் பாமானந்தமுடைய தாய் யிருக்கிறதென்று கூறி இருதயத்தில் நிர்த்தன வல்ல பேசரை தியானித்து வணங்கினார். பின்னர் தமது குருவினிடத்தில் உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு அந்த திருவேணி சங்கமக்ஷேத்திரத்தை தெரிவிக்கப்பெறப்பட்டார் திருவேணி சங்கமத்தை அடைந்து தீர்த்தங்களில் ஸ்நானம் செய்து சிவபெருமானை தெரிசித்து பிரமதேவர் உத்தரவினால் வெகு காலம் அங்கேயே வசித்தார். சகல முனிவர்களும் வியாசரைப் பூசித்து தத்தம் இடங்களை அடைந்தார்கள் வியாச மகா முனிவரும் அந்த தக்ஷிணப்பிரயாகைக்ஷேத்திரத்தை அடைந்தார்.

திரு நிர்த்தன சருக்கம் முற்றிற்று.

கணபதி துணை.

அகஸ்தியர் வரபெறும் சருக்கம்.

ஏ முனிவர்களே ! இரகசிய மான ஸ்தலமகிமை கொஞ்
சமிருக்கிறது அது மிகவும் மறைத்து வைக்கத் தகாதது
அதைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள், அகஸ்திய முனிவர்
மனைவி விகாரத்தினால் மிகவும் பீடிக்கப்பட்டு இந்த க்ஷேத்
திரம் வந்திருந்து நிர்த்தவல்லபரின் கிருபையினால் சகல
இன்பமும் மிகுந்த கீர்த்தியும் அடைந்தாரென்று கூற முனி
வர்கள் அகஸ்திய முனிவருக்கு விரகதாபம் எவ்வாறு உண்
டாயிற்று அவர் அதினின்றும் எப்படி விடுபட்டார். இவற்
றையெல்லாம் அடியேங்கட்கு விரிவாய் சொல்லியருளும்
என்று பிரார்த்தித்தார்கள் அதைக் கேட்ட சூதமுனிவர்
களே மனிதர்களுக்கு புத்தி முக்தியைத் தருவதான அகஸ்
த்திய முனிவரின் சரித்திரத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்
கள் முன்னொரு காலத்தில் அகஸ்த்திமுனிவர் சிவபெரு
மான் கட்டளைப்படி தன் மனைவியோடு தென்றிசை
நோக்கி புறப்பட்டு சிவபிரான் திருவருளால் விந்தியமலையை
பூமியில் அடக்கி சிவ பெருமானை இருதயத்தில் தியானித்து
சக்கிய பர்வதம் போய் அப்பர்வதத்திலிருக்கிற சகல முனி
வர்களால் பூசிக்கப்பட்டு அவ்விடத்தில் மனைவியுடன் கூடி
தவஞ் செய்து கொண்டு வசித்தார் திருகாலஸ்நானம்
செய்து பஞ்சாக்ஷர செபம் செய்து முனிவர்களோடுகூட
அந்த சக்கிய மலையிலே வசித்து வருகையில் அவர் துவா
ராவாக அநேக காரணத்தினால் லோபாமுத்திரையானவள்
நதி ரூபத்தை யடைந்து கவேர மகாராஜாவின் பெண்ணாக

ஆனால் அப்பொழுது அகஸ்திய முனிவர் தன் மனைவியைப் பார்த்து நீ என்னை விட்டு பிரிந்து செல்வது உசிதமில்லை எதனால் என்னை விட்டு பிரிகிறாய் என்று கூறி வருந்தினார் அப்பொழுது லோபாமுத்திரையானவள் அகஸ்திய முனிவர் கண்களுக்கு தோற்றாமல் மறைந்து பிரமதேவரின் வாக்கியத்தை நினைத்து வேகத்துடன் சமுத்திர சங்கமம் ஆனால் அகஸ்தியமுனிவர் மனைவியின் பிரிவாற்றால் மிகமோகத்தை உடையவராய் அவளுடன் துடர்ந்து புலம்பிக் கொண்டு சென்றார் அவர் பல விடங்களிலும் திரிந்து தெய்வாதீனமாக வெகு தூரத்திலிருந்து கூடலையாற்றாரை பார்த்த அந்த க்ஷணத்திலேயே மோகத்தினின்றும் நீங்கி ஆச்சரியமடைந்து இவ்விடத்தில் எனது மோகந் தெளிய என்ன காரணம் ஏற்பட்டது என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கையில் சிவபிரான் ஏ, அகஸ்தியனே! நீ இதற்கு மூன்று யோசனை தூரத்தில் இருக்கிற திருவேணி சங்கமக்ஷேத்திரத்தை தெரிசித்ததால் உனக்கு அற்பமோக நீக்கம் உண்டாயிற்று. நாம் அந்த க்ஷேத்திரத்தில் பக்தர்களை ரக்ஷிக்கும் பொருட்டு ஞானசக்தி பராசக்தி என்னும் இரண்டு சக்திகளோடும் விளங்குகிறோம். அந்த க்ஷேத்திரத்தை அடைந்தாயானால் உன் மோகம் முற்றும் ஒழியும் ஆகையால் விரைவில் அங்கு போய் திருவேணிதீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்து நம்மைத் தெரிசித்து உனக்கு இஷ்டமான வரங்களை பெறக் கடவாய் யென்று ஆகாய வாணியாய் கூறி அருளினார். அதைக் கேட்ட அகஸ்திய முனிவர் மிகவும் பக்தி உடையவராய் ஆனந்தபரவசராய் இந்த ஸ்தலத்தை அடைய மிகப் பிரிய முடையவராய் அங்கு நின்றும் கிழக்கு திக்கை நோக்கிச் சென்று திருவேணிசங்கமக்ஷேத்திரத்தை அடைந்து மனமகிழ்ச்சியோடு திருவேணிதீர்த்தத்திலும் பிரமதீர்த்தத்திலும் சங்கர்ப்பம் செய்து ஸ்நானம் பண்ணி நித்திய கர்மம்

முடித்து பிதூர்தர்ப்பணம் செய்து பின்னர் ஞானசக்திபரா சக்தி சமேத நிருத்தவல்லபர் பென்றும் நாமத்தை உடைய மகாலிங்கத்தை தெரிசித்து விதிப்பிரகாரம் பக்தியோடு பூசித்து ஸ்தோத்திரம் செய்வாராயினர்.

பிரணவ சொரூபியாய் ஞானானந்த உருவாய் ஞான போதகராய் விளங்கும் தேவரீரின் பொருட்டு நமஸ்காரம் விகற்பமில்லாதவராய் நித்தியராய் சங்கமற்றவராய் தன் இரண்டு சக்தியினால் படைத்தல் காத்தல் முதலியவற்றைச் செய்கிறவராய் விளங்குகிற தேவரீர் பொருட்டு நமஸ்காரம்.

வேதங்களால் அறிபவராய் வேதார்த்த சொரூபியாய் வேதங்களின் முதல் முடிவு என்னும் ஸ்தானத்தில் வசிப்பவராய் தாரக சொரூபியாய் அழிவு அற்றவராய் விளங்கும் தேவரீரின் பொருட்டு நமஸ்காரம்,

பஞ்சகிர்த்தியம் புரிபவராய் உலக வடிவனராய் அக்ட மூர்த்தியாய் திக்குப் பாலக்களாய் விளங்கும் தேவரீரின் பொருட்டு நமஸ்காரம்.

மனம் வாக்குக்கு எட்டாதவராய் சகல ஆத்ம சொரூபியாய் தத்துவதீதராய் பூமி முதல் ஆகாசபரியந்தம் உள்ளும் புறமும் வியாபகராய் தத்துவ மகி முதலியவாக்குக்களுக்கு லக்ஷியார்த்தராய் அதீதராய் அந்த வாக்கியத்தினால் ஸ்தாபிக்கப் பட்டவராய் விளங்குகிற தேவரீரின் பொருட்டு நமஸ்காரம்.

சின் முத்திரையினால் திரிபதார்த்த லக்ஷணத்தை விளங்குபவராய் லக்ஷண தீதராய் ஈசானம் தத் புருஷம் அகோரம் வாமதேவம் சத்தியோசாதம் என்னும் ஐந்து திருமுகங்களையுடையவராய் இருக்கிற தேவரீர் பொருட்டு நமஸ்காரம் என்று அகஸ்தித்தியர் துதி செய்தார்.

பின்னர் அகஸ்திய முனிவர் சிவபெருமானை அடிக்கடி வணங்கி பாதிக்கண் மூடினவராய் தியாகம் செய்து கொண்டிருந்தார் அப்போது அவரால் தியானிக்கப் பட்ட எம்பெருமான் உமாசமேதராய் அவருக்கு காட்சிகொடுத்து அகஸ்தியனே உன்னுடைய ஸ்துதியினால் மனமகிழ்ச்சி அடைந்தோம் உனக்கு இஷ்டமான வரங்களை கேட்கக் கடவாயென்று கட்டளை இட்டருளினார் உடனே அகஸ்திய முனிவர் எம்பெருமானை வணங்கி தேவரீரது கிருபையினால் அடியேன் கிருதார்த்தனாகி விட்டேன் என்று மும் முறைநிறி தேவரீரின் ஆக்ஷேபின்படி இந்த ஸ்தலத்தை அடைந்து தேவரீரை பூஜித்து தேவரீரது திருக்கோலத்தை தெரிசித்து தேவரீரது கிருபையால் விரகதாபத்தினின்று நீங்கினவனாய் முக்திசித்திப்பதற்கும் உரியவனாகி விட்டேன் இதைக் காட்டிலும் அடியேன் பிறத்தக்க பேறு உன்றில்லை. ஆயினும் தேவரீர் அடியேனுக்கு ஒரு வரம் தந்தருளல் வேண்டும். தேவரீர் அதுயாதெனில் முன்னொரு காலத்தில் அடியேனுக்கு உபதேசித்த தமிழ் பாஷையானது பூமியில் விருத்தியாகவேண்டும். தேவரீருடைய பாத கமலத்தில் எனக்குண்டான பக்தி அழியாமலிருக்க வேண்டும். இவற்றை அடியேனுக்கு திருவுள்ள மகிஷ்சியுடன் தந்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார் எம்பெருமான் இவரை நோக்கி அகஸ்தியரே, நாம் உனக்கு முன் உபதேசித்த அந்த தமிழ் பாஷையை உலகத்தில் விருத்தி செய்ய நமக்கும் பிரியம் உண்டு ஆகையினால் தமிழ் பாஷை விருத்தி யடையவும் உனக்கு நம்மிடத்திலுண்டான பக்தி அழியாமலிருக்கவும் வரம் தந்தோம் அன்றியும் நாமும் பிரம்மாவும், விஷ்ணுவும், அப்பர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர், சுருபத்தை யடைந்து உனக்கு உபதேசித்த தமிழ் பாஷையை விருத்தி செய்கிறோம் இவ்வுலகத்தில் சகல புரா

ணங்களையும் பிரபந்த வடிவமாகச் செய்து விர்த்தியாக்குவோம் என்றருளி பின்னர் நமக்கு பிரீதியாக உன்னால் செய்யப்பட்ட இந்த ஸ்தோத்திரங்களை எவர்கள் படிக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு சகல இன்பங்களையும் தருவோம் இந்த ஸ்தோத்திரங்களை திரிகாலங்களிலாவது ஏக காலத்திலாவது நம்முடைய பூஜா முடிவில் நித்தியம் எவன் பாராயணம் செய்கிறானோ அவன் சம்சார சாகரத்தினின்றும் முக்திக் கரையை அடைவான் இந்த ஸ்தோத்திரத்தை அந்தணர் முதலிய எவ்வர்ணத்தவரும் படிக்கலாம் அங்கனம் படிப்பவர்கள் சர்வ சாஸ்திரங்களும் கரை கண்டவர்களாய் மிகுந்த புகழ்ச்சியை யடைந்து புத்திர பெளத்திரர்களோடு சூழப்பட்டு முக்தியை அடைவார்கள் என்று அருளிச் செய்து எம்பெருமான் அந்தர்த்தான மாயினார். அகஸ்திய முனிவரும் சிவபெருமானே தியானம் செய்துகொண்டு ஒரு வருடகாலம் அந்த ஸ்தலத்தில் வாசம் செய்து பிறகு தன் ஸ்தானத்தை யடைந்து மகேந்தர பர்வதத்திற்குப் போய் அங்குள்ள தன் சிஷ்யர்களுக்கு தமிழ் பாஷையை கற்பித்து வசித்து வந்தார். அது முதல் தமிழ் பாஷை திராவிட தேசங்களில்பரமசிவன் வரத்தினால் விருத்தியாகி விளங்கிற்று இந்தரகசிய மான விஷயத்தை உங்களுக்கு இன்று வெளிப்படுத்தி கூறினேன். என்று சூத முனிவர் கூறினார்.

அகஸ்தியர் வரம்பெறு சருக்கம் முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

கார்த்தியாயனர் வரம்பெருசருக்கம்

சௌனகாதி முனிவர்கள் சூதமுனிவரை நோக்கி தேவரீரால் அடியேங்களுக்குச் சொல்லப்பட்ட திருக்கூடலை யாற்றாரின் நீளமும் அகலமும் எவ்வளவு தூரயோசனை உடையன அதற்கு நாலுபக்கத்திலும் உள்ள க்ஷேத்திரங்கள் எவை இவை முழுமையும் தேவரீரால் கேட்க விரும்புகிறோம். அடியேங்களுக்குச் சொல்லியருளும் என்று பிரார்த்தித்தார்கள்.

சூதமுனிவர் சொனகாதி முனிவர்களை நோக்கி முனிவர்களே சிவபெருமானால் பிரமதேவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்ட இந்த ஸ்தலத்தினெல்லே நிர்ணயத்தை சொல்லுகிறேன் சாவதானமான மனதுடன் கேளுங்கள். முன்னொரு காலத்தில் சிவபெருமான் பிரமதேவரை நோக்கி பிரமனே இந்த திருக்கூடலையாற்றார் ஸ்தலத்தின் நீளம் மூன்று யோசனை அகலம் மூன்று யோசனை உள்ளவென்று அறிவாய். இத்தலத்திற்குக் கிழக்கில் சிதம்பரக்ஷேத்திரமும் மேற்கில் விருத்தாசலமும் வடக்கில் கோபர்வதமும் தெற்கில் துவாரகையும் இருக்கின்றன. இந்தக்ஷேத்திரத்தின் எல்லை எதுவரை யிலிருக்கிறதோ அதுவரையிலுள்ள பூமியானது அதிக புண்ணியத்தைத் தருமென்று சொல்லப்பட்டக்ஷேத்திர நிச்சயத்தை நானும் உங்களுக்குச் சொன்னேன்.

அந்த ஸ்தலத்தில் கார்த்தியாயன முனிவர் அதிக தபம் செய்து இலக்குமியைப் பெண்ணாக பெற்று விஷ்ணுவுக்குப் பாணிக்கிரகணம் செய்துகொடுத்தார். இன்னும் போதாயணர் முதலிய பல முனிவர்கள் தவஞ்செய்து இஷ்டசித்திகளை அடைந்தார்கள் என்று கூறிய சூதமுனிவரைப் பார்த்து முனிவர்கள் சூதமுனிவரே! கார்த்தியாயனர் எவருடைய புத்திரர் எவ்விதமான தவஞ்செய்து லக்ஷ்மியை பெண்ணாகப்பெற்று விஷ்ணுவுக்கு பாணிக்கிரகணம் எவ்விதம் செய்து கொடுத்தார் இவற்றை விஸ்தாரமாக சொல்லியருளுமென்று கேட்டார்கள்.

அதைக்கேட்ட சூதமுனிவர் சொல்லுகிறார். முன்னொருகாலத்தில் கத்தியமுனிவருக்குப்பிள்ளையான கார்த்தியாயனர் போதாயன முனிவருக்கு சிஷ்யராக இருந்து வித்யாப்பியாசம் செய்து சகல சிஷ்யர்களாகிய சகபாடிகளுடன் கூடிக்கொண்டிருந்தார். ஒருசமயத்தில் அந்த கார்த்தியாயன முனிவர் குருவாகிய போதாயன முனிவருடைய உத்திரவைக் கேட்காமல் போனதால் ஏ கார்த்தியாயன முனிவனே என்னிடத்தினின்று நீ எந்த வித்தையை அப்பியாசித்து வந்தாயோ அந்த வித்தையானது என் உத்திரவினால் உன் இருதயத்தினின்றும் வெளிக்கிளம்பி

போகட்டும் என்று கோபத்தினால் சாபம் செய்தார். உடனே அந்த வித்தையானது கார்த்தியாயனர் முகத்தினின்றும் வெளிக்கிளம்பி போய்விட்டது. அப்போது கார்த்தியாயன முனிவர் வித்தையை இழந்து வெகு சிரமத்துடன் சூரியனிடத்தினின்றும் வித்தியாப்பியாசம்செய்து கண்ணுவர் ஜாகைக்குப் பிரவர்த்தகராயிருந்தார். அந்த முனிவர் ஒருசமயத்தில் தவஞ்செய்வதற்குத் திருவேணிசங்கமக்ஷேத்திரம் வந்து அவ்விடத்தில் பிராதகாலத்தில் சூரியனுக்கு எதிர்முகமாக ஸ்நானம் செய்தார். அப்பொழுது நதியைத் தனக்குபின்னும் சூரியனைத் தனக்கு முன்னும் வைத்து ஸ்நானம் செய்கிற கார்த்தியாயன முனிவரைப் பார்த்து அவ்விடத்திலிருக்கிற முனிவரெல்லோரும் ஏன் இப்படி ஸ்நானம் செய்கிறீர் என்று கேட்டார்கள். அதைக்கேட்டு கார்த்தியாயன முனிவர் எனக்கு தினகரே குருசமஸ்தமும் தினகரேயாவார். ஆகையால் தினகரருக்கு எதிரில் ஸ்நானம் செய்யப்போகிறேன். அவர்களுக்கு விடை கூறி தன்னுடைய லக்ஷணத்தையறிந்து திருவேணியை நோக்கி ஏ திருவேணி நீ கிழக்குமுகமாய் பிரவகிக்கிறவளாயும் பூலோகத்தில் பரிசுத்தம் செய்கிறவளாயும் பக்தர்களுக்கு இஷ்டத்தை கொடுக்கிறவளாயும் சகல பாபங்களைப் போக்குகிறவளாயும் மும்மார்க்கத்தை யடைந்து மனிதர்களுக்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பவளாயும் இருப்பாயேயானால் நான் குரு சாபத்தினின்றும் பயந்து துக்கத்தையடைந்து உன்னை சரணமாக அடைந்தேன். உன்னுடையபுண்ணியதீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்செய்தமாதிரித்தில் இந்தக்குருசாபத்தினின்றும் விடுபட்டேனேயானால் எனக்கு குறுக்காக போகிற ஜலத்தோடு மேற்குமுகமாய் பிரவகிப்பாயாக என்று பிரார்த்தித்தார். அப்பொழுது அத்திருவேணி அவ்வாறே பிரவகித்தது. கார்த்தியாயன முனிவர் நதிக்கும் சூரியனுக்கும் எதிர்முகமாயிருந்து திருவேணியையும் சூரியனையும் தியானம்செய்து அவர்களைப்பார்த்து ஒரு முகூர்த்தகாலம் ஜலத்திலிருந்துகொண்டே ஸ்நானம் செய்தார். அதன்பின்னர் சகல முனிவர்களும் அவ்வாச்சரியத்தை நோக்கி அவர் தியானனிஷ்டையும் சாமார்த்தியத்

தையும் சந்தோஷத்துடன் மெச்சிக்கொண்டார்கள். பின்னர் அம்முன்வர்களெல்லோரும் அத்திருவேணி பச்சிமவாகினி யான தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்து அந்தக் கார்த்தியான முனிவரை நஸ்காரம் செய்து மிகுந்த சந்தோஷத்துடன் தங்கள் தங்கள் பர்னக சாலையை யடைந்தார்கள் பின்னர் கார்த்தியாயன முனிவரும் அவ்விடத்தில் பிதுரு தேவருக்குத் தர்ப்பணம் செய்து நிர்த்த வல்லவர் ஆலயம் வந்து நமஸ்கரித்து நிர்த்த வல்லவரை விதிப்பிர காரம் பூசித்து சந்தோஷத்துடன் அஞ்சலி செய்து துதிப்பாரயினார்.

எல்லா வுயிர்களுக்கும் எல்லா உலகங்களுக்கும் காரணரே, சர்வ சாக்ஷியாயுள்ளவரே, மேலானவரே, ஈசானனே, வேத ரூபியே, வேதங்களுக்குக் கர்த்தாவே, பிரணவ வடிவின்னரே, ஸ்தூல சூக்ஷ்ம காரணத்தில் விளையாடுகிறவரே, தலைவரே, பிணைபாணியே, முக்குண மற்றவரே, சுயம் பிரகாசரே, அவிச்சா மூர்த்தியே, நித்திய சுத்தனே, தேவ தேவரே, பரமாநந்த சாகரரே, சகலாத்மாக்களுக்கும். அந்த ராத்மாவாயுள்ளவரே, உயிர்களுக்கு அன்ன மளிப்பவரே, அன்ன சுரூபியே, அன்னங்களுக்குத் தலைவரே, ஓம்சிவ ரூபியே, அஷ்டமூர்த்த வடிவனரே, ஒளி ரூபியே, ஒளிகளுக்குத் தலைவரே, சகலபூததயாபரரே தேவரீர் பொருட்டு அடியேன் நமஸ்கரிக்கிறேன்.

ஞான சக்திபரா சக்தி என்கிற இரண்டு சக்திகளோடு கூடினவரே, மங்களகரமானவரே, தாண்டவேஸ்வரே, தேவரீரை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

என்று இவ்வாறு துதித்த கார்த்தியாயன முனிவருக்கு எதிரில் நிர்த்தன வல்லவர் மகாலிங்கத்தின் நின்றும் தோன்றி காட்சி கொடுத்தார்.

கார்த்தியானர் தெரிசித்து ஆனந்த சாகரத்தில் மூழ்கி னவரானார் எம்பெருமான் அவரை நோக்கி கார்த்தியாயனனை உனக்கு இஷ்டவரங்களைக்கேட்டுக்கொள்வாய் என்று கட்டளை யிட்டருள, கார்த்தியாயனர் மலர்ந்த முகரவிந் தத்துடன் பரமசிவனைவணங்கி அடியேன்தேவரீரைத் தெரி சித்ததினால், தன்னியனாகவும், கிருதார்த்தனாகவும், ஆகிறேன்

நீர் சந்தோஷத்தை அடைந்தீரானால் உம்முடைய பாதார விர்தத்தில் அவிச்சின்னமான பக்தியும் வம்சத்தை விருத்தி செய்கிற புத்திகளையும் இலக்ஷ்மி ரூபமான பெண்ணையும் நான் அடையும்படி வரம் கொடுத்தருளும் என்று பிரார்த்தித்தார். எம்பெருமான் அவ்வாறே வரம்கொடுத்தருளினார் அம்முன்று வரங்களையும் பெற்ற கார்த்தியாயன முனிவர் மீட்டும் சிவபிரானை நமஸ்கரித்துத் துதிசெய்து தெரிசித்துக் கொண்டிருக்கையில் உமாபதியான நிர்த்தன வல்லபேஸ் வரன் அந்த மகாலிங்கத்தில் அந்தர்த்தான மானார்.

கார்த்தியாயன முனிவர் வரங்களைப்பெற்று மகிழ்ச்சியுடன் அங்கு வசித்துக்கொண்டு திருவேணியில் அதிபக்தியுடன் ஸ்நானம்செய்து நிர்த்தன வல்லபருக்கு அரிகில் ஒரு பர்னசாலை உண்டு பண்ணி அநேக யாசஞ்செய்துதன் பெயரால் செய்யப்பட்ட தீர்த்தத்தையும் சிவலிங்கத்தையும் பிரதிஷ்டைசெய்து அவ்விடத்திலேயே புத்திர இச்சையினால் விருத்தியடைவதின் பொருட்டு ஏகாக்ரசித்தராய் சிவ பக்தியிற் சிறந்தவராய் வாசம் செய்தார் புத்திரனை இச்சித்த அந்தமுனிவருக்கு மூன்று வருடமாகிவிட்டது பின்னர் சிவ பிரான் அதுகிரகத்தால் அம்முனிவருடைய பத்தினி யான வள் நல்ல பிள்ளையை பெற்றாள். அந்தகுழந்தைக்கு ஜாதகம் முதலான கர்மாவைச் செய்து பெண்ணை அடைவதில் இச்சை உடையவராய் பின்னும் அங்கே வசிப்பவரானார்.

கார்த்தியாயனர் வரம்பெறு சருக்கம் முற்றிற்று.

உ

திருமால் திருமணம்புரி சருக்கம்.

குதமுனிவர் செளனகாதி முனிவர்களை நோக்கி பின்னும் சொல்லுகிறார். முனிவர்களே முன்னொருகாலத்தில் சுவேதவராக கற்பத்தில் சமுத்திரத்தில் முழுகிப்போன பூமியை உத்தாரணம் செய்வதற்கு மகா விஷ்ணுவானவர் பன்றியின் உருவெடுத்து பாதாள உலகத்திற்கு போனார்.

அப்பொழுது எப்பொழுதும் விஷ்ணுவினிடமிருந்த லக்ஷ்மியானவள் விஷ்ணுவை விட்டுப் பிரிந்து கார்த்தியாயன் முனிவரை பிதாவாக அடைவதற்கு திருவேணி சங்கம சேஷத்திரம் வந்து அவ்விடத்தில் ஒரு தாமரை மலரின் நடுவில் வசித்துக்கொண்டு அந்த கார்த்தியாயன முனிவர் எப்போது நம்மைப் பார்க்கப்போகிறார் என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள். பின்பு கார்த்தியாயன முனிவரும் பிதுரு தர்ப்பணம் செய்வதற்கு மத்தியான காலத்தில் அந்த தீர்த்தத்திற்கு வந்தார் தாமரை மலரில் வசிக்கிற லக்ஷ்மி தேவியும் அவருக்கு புலப்பட்டாள். அவரும் அந்த லக்ஷ்மியான கன்னிகையைப் பார்த்து கைகளால் எடுத்து ஆலிங்கனம் செய்து மிக சந்தோஷத்தை யடைந்தார். அப்பொழுது ஆகாசவாணி ஏ முனிவரே இந்த கன்னிகையை மானிடப்பெண் என்று எண்ணாதே உன் பிரியத்தின் பொருட்டு ஒரு தேவ கன்னிகை பெண் குழந்தையாயிருக்கிறாள் என்று நீ அறிந்துகொள் என்று கூறிற்று.

அதைக் கேட்டு ஆச்சரியமடைந்து மத்தியான விதியை முடித்து அந்த பெண் குழந்தையை யெடுத்துக் கொண்டு தன்னுடைய ஆச்சிரமம் வந்து அந்தணர்களையும் முனிவர்களையும் அழைத்து விதிப்பிரகாரம் ஜாதகம்ம் செய்து அந்தணர்களுக்கு மிகப் பிரீதியோடு இரத்தினம் வஸ்திரம் முதலியவைகளைக் கொடுத்துச்சிவப்பிரசாதத்தினாலுண்டான கன்னிகை என்ற நிச்சயத்தினால் இந்த கன்னிகையானவள் எந்நிமித்தம் தாமரை புஷ்பத்தில் எப்போது உண்டானாளோ அதினால் இந்த பூமியில் அம்புஜவல்லி எனும் பெயரை அடையட்டும் என்று கூறி அவரால் வளர்க்கப்பட்ட அந்த கன்னிகையானவள் ஸ்திரீ சின்னங்களோடு கூடி சுவர்ணமேனியாய் யுவதியாய் விளங்கினாள்.

அசுரர்களால் கொண்டோபகப்பட்ட பூமாதேவியும் விஷ்ணுவைத்தோத்திரம்செய்தாள். வராகாவதாரம்யெடுத்த விஷ்ணுவும் சமுத்திரத்தினின்றும் விளையாட்டினால் மேலெடுத்து தன் கொம்பில் தரித்தார். அப் பூமிதேவியானவள் சமுத்திரத்தில் ஒரு மரக்கலம்போல் விஷ்ணுவின் முக தந்தத்தில் விளங்கினாள். மலைகள் காடுகள் இவைக

ளோடு விளங்கும் பூமியை ஒருவரே தூக்கிக்கொண்டு அந்த பூமிக்குள் அகப்பட்ட ஸ்ரீமூஷ்ண கேஷத்திரத்தில் விஷ்ணு வானவர் பிரவேசித்தார். எவ்விடத்தில் லக்ஷ்மிதேவியை விட்டு பன்றி உருவம் தரித்தாரோ அந்த இடமானது ஸ்ரீமூஷ்ணம் என்று உலகத்தில் பிரசித்தம் பெற்றது.

பின்னரும் முனிவர்கள் சூதரை நோக்கி ஏ மகாமுனி வரே விஷ்ணுவானவர் மீளவும் லக்ஷ்மியை எப்படி அடைந்தார். அதை அறிய அடியேங்கள் விரும்புகிறோம். விரிவாய் சொல்லியருள வேண்டுமென்று கேட்க அதைக்கேட்ட சூதமுனிவர் ஏ முனிவர்களே புராதனராயிருக்கிற விஷ்ணுவின் சரித்திரமும் லக்ஷ்மியின் சரித்திரமும் சருக்கமாய் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள் என்று சொன்னார். சகல வியாபகராய் புராதனராய் தன்னைச் சிந்திக்கிறவர்களுக்கு இஷ்டசித்திகளைக் கொடுக்கிறவராய் விளங்கும் விஷ்ணுவானவர் பன்றியுருவம்தரித்து அந்தச் சரீரத்தோடு பூமியை தூக்கிக்கொண்டு லக்ஷ்மிதேவியையடைவதற்குத் தேசமெங்கும் சஞ்சரித்து சில்லிகாரணியம் வந்துசேர்ந்தார் அநேக பகவிகள் நிறைந்ததாய் அநேக மிருகங்களையுடையதாய் கூடலையாற்றாரின் சமீபத்தில் விளங்குகிறதாயுள்ள அந்த சில்லிகாரணியத்தை நோக்கி ஆனந்தத்தையடைந்த விஷ்ணு வினுடைய இரண்டு கண்களிலிருந்து இரண்டு துளி ஜலம் பூமியில் விழுந்தது அவற்றள் ஒரு துளி சலம் விழுந்த இடத்தில் ஒரு புண்ணிய தீர்த்தமாயிற்று. மற்றொரு துளி ஜலம் விழுந்தயிடத்து ஒரு அரசவிருக்ஷமாக தோன்றிற்று. அந்த வராஹவதாரான விஷ்ணுவும் அந்த புண்ணியசரசில் ஸ்நானம் செய்து உலகங்களை அனுக்கிரகம் செய்வதற்கு அந்த அரசமரத்தடியிலிருந்தார். பிறகு விஷ்ணுவானவர் அந்த புண்ணியசரசு என்ற தீர்த்தம் உலகத்திலுள்ள எல்லாப் புண்ணிய தீர்த்தங்களைவிட மேலானதாக இருக்கும்படி செய்தார். அந்த தீர்த்தம் தன்னிடத்தில் ஸ்நானம் செய்கிறவர்களுக்கு சகல சிரமங்களையும் போக்கடிப்பதால் அதற்கு சிரமபரிகாரி என்னும் பேரை அமைத்தார். விஷ்ணுவானவர் அவ்வரசமரத்து அடியில் கேசவ அம்சமாக வீற்றிருந்தார். அந்த

அரசமரம் தன்னை வந்து யடைந்தவர்களுக்கு வேண்டியதை கொடுக்கும்படி செய்வித்தார். இவ்வாறு பன்றி உருவம் எடுத்த விஷ்ணு தன் இருகண்ணி நின்றும் தோன்றிய தீர்த்தத்திற்கும் விருஷத்திற்கும் அவற்றை அடைந்தவர்களது பாவத்தை போக்கும் படியான சக்தி பைக் கொடுத்து தன் தேவியாகிய லக்ஷ்மியின் மீது இச்சை கொண்டு திருக்கூடலையாற்றாற யடைந்து ஆண்டு திருக்கோயில் கொண்டுள்ள நிர்த்தன வல்லபேஸ்வரரை பின்வருமாறு விதிப்படி தோத்திரம் செய்து பூசைசெய்தார்.

“தேவதேவனே, ஓங்காரத்தின் உட் பொருளே, வேதசொருபியே, நித்தியவாசியே, அனிகாரியே, பரிசுத்தரே, ஞான சொருபியே, மேலான தத்துவங்களுக்கு காரணமாயுள்ளவரே, உமது திருவடிகளை அடியேன் பணிகின்றேன். வேண்டுவார் வேண்டுவதைத் தந்து அவர் மனதில் தங்கி யிருக்கும் வரம் தேவருபியே, கோரமற்ற ஸ்வருபியே, உர்மைப் பணிகின்றேன். தத் புருஷ சொருபியே, புண்ணியா, தத்துவம் கடந்த பரம்பொருளே மலாகிதரே. சகலகலைகளுக்கும் இருப்பிடமானவரே, சூரியன் சந்திரன் அக்னி என்ற இவர்களை கண்ணாகக்கொண்டவரே, நிலாவை போன்ற வெண்ணிறமுடையவரே, காலகலரே, காலருபியே, காலங் கடந்த பரம் பொருளே, நீலகண்டரே, உமையை உகந்தவரே, சராசரங்களுக்கும் ஏனைய உயிர்களுக்கும் உயிராயிருப்பவரே, எல்லா உலகங்களும் முழுமுதற் கடவுளாயிருப்பவரே, பிரம்ம விஷ்ணுக்களுக்குத் தலைவரே உம்மைப் பணிகின்றேன். அடியேனிடத்து தயை கொண்டு எந்தேவியாகிய லக்ஷ்மியை எனக்கு கொடுத்தருள வேண்டு கின்றேன்” என்று பிரார்த்தித்தார்.

சிவ பெருமான் ஏ, முகந்தனே! நீ கூடிய சிக்கிரத்தில் லக்ஷ்மியை அடைவாய். எனது திருவெணிக்ஷேத்திரத்திற்கு மேற்கில் நீ வசித்து வருவாயென்றும் கட்டளை யிட்டு அவருக்கு எதிரில் மகாலிங்கத்தில் அந்தர்த்தியானமானார் அதற்குப் பின்னர் வராஹ ரூபியான விஷ்ணுவும் சிவபெருமான் கட்டளைப்படி தன் இருப்பிடமாகிய சில்லிகாரணியக்ஷேத்திரத்தையடைந்து சரமபஹாரி என்னும் பெயரு

டைய தீர்த்தத்தின் மேல் கரையில் பரமசிவனை தியானித் துக் கொண்டு பிரகாசமாக விளங்கினார் அவர் தினந் தோரும் சிதேந்திரியராய் நிர்த்தவல்லபநாதரை பூசித்து வெகுவித துதிகளால் தோத்திரம் செய்து வெகுசாலமாக மேற் கூறிய சில்லிகாரணியம் என்னும் ஸ்ரீ முஷ்ணசுஷேத்தி ரத்தில் வசித்து வந்தார்.

இது இப்படி யிருக்க கார்த்தியான முனிவர் குமாரி யாகிய அம்புஜவல்லியானவள் கிரமாபஹாரி தீர்த்தத்தில் தவஞ் செய்வதற்கு வந்து தீர்த்த ஸ்நானம் செய்து அத் தீர்த்தத்திலிருக்கிற வெண்டாமரை புஷ்பங்களால் விஷ் ணுவை பூசித்து அன்புடன் அரசமரத்தடியிலிருந்து அம் மகா விஷ்ணுவை தன் இருதயகமலத்தில் தியானித்து நாய கனாக பெறவிரும்பி கோரமான தபம் செய்தாள். அப்பொழுது வராஹ ரூபியான விஷ்ணுவானார் நிர்த்தன வல்லவ நாதரின் கட்டளைப்படி பிரசன்னரானார். அம்புசவல்லியான வள் அவரை வணங்கி தேவரீர் அடியேனுக்கு பர்த்தாவாக வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தாள். விஷ்ணுவும் அவள் வேண்டுகோளின் படி அவளை பாணிக்கிரகணம் செய்து கொண்டார் பிறகு சகல தேவர்களும் முனிவர்களும் கார்த் தியாயன முனிவரும் சித்தர் இயக்கர் கந்தர்வர் கின்னரர் கின்புருஷர் முதலானவர்களும் வசிஷ்ட்டர் முதலிய முனி வர்களும் விஷ்ணுவைப்பாக்க அவ்விடத்திற்கு வந்தார்கள். அப்பொழுது தேவ தந்திபி வாத்தியங்கள் முழங்கின ஆகாயத்தில் நின்று தேவர்கள் புஷ்பவருஷம் வருஷித்தார் கள் தேவ பாடகர்கள் கானம் செய்தார்கள் அதன் பின் னர் விஷ்ணுவையும் க்ஷிமிதேவியையும் பார்த்து பரம சந் தோஷத்தை யடைந்து தேவர் முனிவர் எல்லோரும் தத் தம் இடங்களை அடைந்தார்கள்.

ஏ செளனகாதி முனிவர்களே ! எந்தஸ்தானத்தில் விஷ்ணுவானவர் க்ஷிமிதேவியையடைந்தாரோ அந்த ஸ்தா னம் அது முதல் ஸ்ரீமுஷ்ணம் என்கிற திருநாமத்தை யடைந்தது திருக்கூடலை யாற்றாரில் அநேக ஸ்ரீமான்களும் தேவர்களும் முனிவர்களும் இப்பவும் வசித்துக் கொண்டி ருக்கிறார்கள். ஆகையால் அந்தஸ்தலத்திற்குச் சமான

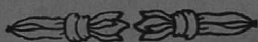
மான க்ஷேத்திரம் பிரமாண்ட கோளத்தில் ஒன்றும் இல்லை-
வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட திருக்கூடலையாற்றார் மான்மீ-
யத்தைக் கேட்டவர்கள் லக்ஷ்மி கடாக்ஷத்தையடைவார்
கள். இதற்கு ஐயமில்லை என்று சூதமுனிவர் கூறினார்.

திருமால் திருமணம்புரிச் சருக்கம் முற்றிற்ற.

உ

கணபதி துணை.

பிரமஹத்தி விமோசனச் சருக்கம்.

நைமிசாரணிய வாசிகளான முனிவர்கள் சூதமுனி
வரை வணங்கி எல்லாப்பொருள்களுடைய தத்துவத்தை
யறிந்த சூதமுனிவரே தக்ஷிணப்பிரயாகை ஸ்தலத்தில்
எவ்வளவு தீர்த்தங்களிருக்கின்றன? அத்தீர்த்தங்களின்
மகிமை என்ன? அவற்றில் ஸ்நானம் செய்பவர்கள் என்ன
பலனை அடைவார்கள்? இவற்றை விரிவாய் அடியேங்க
ளுக்குச் சொல்லியருளும் என்ற அளவில் சூதமுனிவர்
முனிவர்களை நோக்கி முனிவர்களை, அன்புடன் கேளுங்
கள். மங்களகரமான தக்ஷிணப்பிரயாகை என்னும் ஸ்தலத்
தில் இருக்கும் தீர்த்தங்களுடைய மகிமைகளையும் எண்
னிக்கையையும் எனக்கு சொல்லுவதற்கு சக்தியில்லா
திருந்தாலும் அந்த தீர்த்தங்களுக்குள் மிகவும் புண்ணியத்
தைத் தருவதான சிறந்த தீர்த்தங்களை சொல்லுகிறேன்
கேளுங்கள். அந்த தக்ஷிணப்பிரயாகை க்ஷேத்திரத்தில்
முதலாவது திருநீதணி சங்கமம் என்னும் ஒரு தீர்த்தமும்
இரண்டாவது பிரமகுண்டம் என்னும் தீர்த்தமும் மூன்றா
வது நந்திகுண்டம் என்னும் தீர்த்தமும் நான்காவது இந்திர
தீர்த்தமும் ஐந்தாவது முனிதீர்த்தமும் ஆறாவது கார்த்தி
யான தீர்த்தமும் விளங்குகின்றனவாம். முன்னர் திரு
வேணிசங்கம தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்பண்ணுகிறவர் அடை
யும்பலன் என் புத்திக்குத் தோன்றியமட்டும் உங்களுக்குச்
சொன்னேன்.

இப்பொழுதும் இதிகாசத்துடன் நினைத்தமாத்திரத்தில் சம்சார பந்தத்தை நிவர்த்தி செய்கிறதாயுள்ள விசேஷ பலனை சொல்லப்போகிறேன் கேளுங்கள். முன்னொரு காலத்தில் பூதங்கம் என்னும் தேசத்தில் தினசூரன் என்ற ஓர் அரசன் கனகம் என்னும் ஓர் பட்டணத்தில் மிகுந்த தருமத்துடன் இராஜ்ஜிய பரிபாலனம் செய்துகொண்டு வந்தான். அவ்வரசனுக்குத் தேவசர்மா யென்னும் ஓர் அந்தணன் நட்பினனாக யிருந்தான். இவ்விருவர்களுக்கும் சகல காரியங்களிலும், கோசங்களிலும், தனங்களிலும் பேதமே கிடையாது. அவ்விருவர்களின் சிநேகத்தைப் பற்றி உலகத்தவர்கள் ஆச்சரியப்பட்டார்கள்.

பின்னர் மந்திரி முதலிய சகலர்களும் அவர்களுடைய சிநேகத்தைப் பார்த்து அந்த பிராமணனுடைய சிநேகத்தை நிவர்த்திக்கண்ணி தினந்தோறும் ராஜசபைக்குச் சென்று சேவைசெய்து வருவார்களானார்கள். ஒருநாள் அரசன் தனித்திருக்கையில் சூரன் என்கிற ஒரு மந்திரி அரசனை வணங்கி மகாராஜாவே தேவரீரிடம் ஒரு விண்ணப்பம் செய்துகொள்ளுகிறேன் அதைக் கேட்டருளும் என்று சொல்லுகிறான்.

மகாராஜாவே தேவருடைய சிநேகிதராகிய தேவசர்மா தேவரீருடைய பட்டமகிஷியிடத்தில் கலைவி செய்தலாகிய பாபகர்மாவைச் செய்தார். தேவரீர் இதையறிந்து அதற்குத் தக்கவாறு நடந்துகொள்ளவேண்டும் என்று ரகசியமாக கூறினான். அரசன் அதைக்கேட்டு மிகச்சினந்து தேவசர்மாவை மிக கௌரவமாக அழைத்து தன் மனைவியை விசாரிக்காமல் மந்திரியின் வார்த்தையை நம்பி பிராமணனிடத்தில் தோஷத்தை நிச்சயித்து அந்தப் பிராமணனையும் தன் பத்தினியையும் கொலைபுரிந்துவிட்டான். அப்பொழுதே பயங்கரமான சொரூபத்துடன் ஸ்திரீ ஹத்தி பிரமஹத்தி இவ்விரண்டும் அவ்வரசனை பற்றிக் கொண்டன. அவற்றால் பீடிக்கப்பட்ட அரசன் பூமியில் தன் ராஜ்ஜியமெல்லாம் இழந்து தேசங்கடோறும் திரிந்து, இறுதியில் தெய்வாதீனமாய் திருக்கூடலையாற்றார் வந்து சேர்ந்தான். அப்பொழுதே அவ்வரசன் சிவனனுக்கிர

கத்தினால் ஸ்திரீஹத்தி பிரமஹத்தி தோஷங்களினின்றும் விடுபட்டு நிர்மலமான புத்தியை யடைந்தான். அப்பொழுது அவ்வரசன் ஆனந்தமும் அச்சரியமும் அடைந்தவனாய் அந்த திருவேணி சங்கம தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்து நித்திய கருமங்களை முடித்துக்கொண்டு கெங்கைக் கரையிலுள்ள அந்தணர்களைப் பார்த்து ஏ அந்தணீர் இந்த தீர்த்தம் இந்த சேஷத்திரம் இதில் வசிக்கும் தெய்வம் இவற்றின் பெருமைகளைக் கேட்க விரும்புகிறேன் சொல்லுங்களென்று கேட்டுக்கொண்டார்.

அரசனை அந்தணர்கள் நோக்கி சொல்லுகிறார்கள். அரசரே இந்த ஸ்தலமானது திருவேணி சங்க சேஷத்திரமென்னும் பெயருடையது இந்த தீர்த்தமும் அந்த பேருடையது இந்த ஸ்தலத்தில் வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவதைக் கொடுத்தருளும் நிர்த்த வல்லபேஸ்வரர் என்னும் நாமத்தையுடைய சிவபிரான் வசிக்கிறார் என்று ஸ்தலமானமியம் முழுமையும் அந்த அரசனுக்குச் சொன்னார்கள் அவ்வரசனும் அதைக்கேட்டு மனமகிஷ்சியோடு நிர்த்தன வல்லபருடைய ஆலயம் சென்று அவரை வணங்கி வெகு வித துதிகளால் தோத்திரம் செய்து இரண்டு சக்திகளையும் வணங்கி அவர்கள் அருளும் பெற்று அன்புடன் அந்த சேஷத்திரத்திலேயே மூன்று வருஷம் வசித்து அந்த நிருத்தவல்லபருக்குத் திவ்யமான விமானத்தையும் விசித்திரங்களான மண்டபங்களையும் அநேக உற்சவங்களையும் செய்து முடித்து நிர்த்தன வல்லபேஸ்வரரைப் பிரதி தினமும் தியானித்து வந்தான் அச்சிவபிரான் ஆடியீர் கிருஷ்ண பக்ஷம் அமாவாசையாகிய புண்ணிய தினத்தில் அவ்வரசனுக்குக் காஷிகொடுத்து அவன் விரும்பிய வரங்களையும் கொடுத்துப்பட்டணத்திற்குப் போகும்படி கட்டளையிட்டருளினார் அக்கட்டளையின்படியே அத்தினகர அரசனும் சிவ பெருமான் அநுக்கிரகம் பெற்று தன் ராஜ்ஜியத்தையடைந்து அநேக புத்திரர்களைப் பெற்று நல்ல போகங்களை அநுபவித்து முடிவில் முக்தியையும் அடைந்தான் முனிவர்களே இது திருவேணி சங்கம தீர்த்தத்தின் மகிமையாகும். இனி பிரம்ம தீர்த்தத்தின் மகிமையை சொல்லப் போகி

மேன். சாவதானமாய் கேளுங்கள், முன்னொரு காலத்தில் வைகாரசர் என்னும் பேருள்ள சகல சாஸ்திரங்களிலும் வல்லபரான ஓர் அந்தணர் மோகத்தினால் தன் தந்தை பைக் கொண்டு அடைந்த பிதுர்ஹத்தி தோஷத்தை இந்த பிர்ம்மகுண்டத்தில் ஒரு தடவை ஸ்நானம் செய்து போக்கடித்தார் என்றபோது முனிவர்கள் இதனை எங்களுக்கு விரிவாக சொல்லவேண்டு மென்று பிரார்த்திக்க சூதர் சொல்லுகிறார்.

முனிவர்களே முற்காலத்தில் கலிங்கதேசத்தில் மகா புத்திமானாகிய வைகாரசன் என்னும் பெயருள்ள ஓர் அந்தணனிருந்தான் அவ்வந்தணன் விபாதியுடன் கூடிய தன் தகப்பனை ஒளஷதங்களை கொடுத்து பிதாவின் நோய்களை நீக்காமல் அலக்ஷிய மாயிருந்தான் அவனால் அவன் தந்தையிறந்து விட்டார் இறந்த அவர் தன்மகனை பிரமஹத்தி ரூபமாக பிடித்து வருத்தினார்.

வைகாரச அந்தணனும் பிதுர்ஹத்தியினால் வருத்த முற்று அதனை நீக்கிக்கொள்ளும் பொருட்டு தன் குருவாகிய திராகியாயன முனிவரை சரணமாக அடைந்த அந்த முனிவரும் அந்த பிராமணனைப் பார்த்து பிதுர்ஹத்தியினின்றும் விடு விப்பதற்கு கொஞ்சம் யோசித்து ஏவைகாரசனை. நீ சீக்கிரம் திருவேணி சங்கமக்ஷேத்திரத்திற்கு போய் திருவேணியிலும் பிர்ம்மகுண்டத்திலும் ஸ்நானம் செய்து பிதுர்தர்ப்பணம் பண்ணி நிர்த்தவல்ல பேஸ்வரரை தெரிசனம் செய்து தோத்திரம் செய்வாயானால் இந்த பிதுர்ஹத்தி தோஷம் உன்னைவிட்டு நீங்குமென்று கூறினார் உடனே அவ்வைகாச அந்தணன் அந்ததிராகியாயன முனிவரை வணங்கி உத்தரவு பெற்று அதிகவேகமாய் திருவேணிக்ஷேத்திரத்தை யடைந்து திருவேணியிலும் பிர்ம்மகுண்டத்திலும் ஸ்நானம் செய்து நிர்த்தன வல்லபேசாரை தரிசித்து பலவித துதிகளால் துதித்துப் பிறகு பிரத்தியக்ஷமாய் காஷிகொடுத்து சிவபிரானிடமிருந்து பல வரங்களைப் பெற்று அப்பெருமான் கட்டளைப்படி தன் தேசத்தை அடைந்தான். ஆகையால் அந்த பிர்ம்மகுண்ட தீர்த்தத்திற்குச் சமானமான தீர்த்தம் உண்டானதுமில்லை, உண்டா

கப்போகிறதும்மில்லை. தகூணப்பிரயாகை யென்னும் ஸ்தலமும் திருவேணிசங்கம தீர்த்தமும் பிர்மகுண்ட தீர்த்தமும் ஆகிய இம்முன்றும் வெகு சந்தாபத்தை போக்கடிக்கிற புண்ணியத்தையுடையவைகள்.

பிரமஹத்தி விமோசனச் சருக்கம் முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

தீர்த்த மகிமைச் சருக்கம்.

நைமிசாரண்ணிய வாசிகளான முனிவர்கள் சூதமுனி வரைப் பார்த்து சூதமுனிவரே நந்தி குண்டத்தின் மகிமையையும் இந்திர தீர்த்தத்தின் மகிமையையும் அகஸ்திய தீர்த்தத்தின் மகிமையையும் கார்த்தியாயன தீர்த்தத்தின் மகிமையையும் இவை யெல்லாவற்றையும். எங்களுக்குச் சொல்லியருளவேண்டும். தேவரீரிடத்தில் கேட்கிற மான்மியத்தை கேட்டும். போது மென்கிற திருப்தி உண்டாகவில்லை என்றார்கள். அதைக் கேட்ட சூதமுனிவர், ஏ முனிவர்களே தேவருக்கு தென்பாகத்தில் இருக்கிற மகா பண்ணியமான நந்தி குண்டத்தில் திருநந்தி தேவரால். சிவ பெருமானுடைய அபிஷேகத்தின் பொருட்டு முன்னர் உண்டு பண்ணப்பட்ட அதில் ஒருமனிதன் பக்தி யுடன் ஸ்நானம் செய்தால் சம்சார பாசத்தி நின்றும் விடுபடுகிறான். அதற்கு ஒரு இதிகாசம் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். முன்னொருகாலத்தில் பூர் கான் என்கிற ஒரு பிரமணன் பால்ய முதல் துஷ்டசித்தனாய் தாசியைவைத்துக் கொண்டு தன் தந்தை சம்பாதித்த சகல திரவியங்களையும் திருடிச் கொண்டு போய் தன் காமக் கிழத்தியான தாசிக்குக் கொடுத்து அவள் வீட்டிலிருந்து கொண்டு மத்தியபானம் செய்து அவளுடன் எப்போதும் கூடி கலைவி செய்து கொண்டு வந்தான். அவன் மாம்சம் சாப்பிட விரும்பி பலவித மாம்சங்களை கொண்டு வந்து அவளிடம்

கொடுத்து அவளுடைவீட்டில் அவளும் தானும் மாம்சத்தைச் சாப்பிட்டு ரமித்துக் கொண்டு மூன்று வருஷ காலம் இருந்து வந்தான்.

பிறகு அந்த ஸ்ரீகர அந்தணன் பகந்தர ரோகத்தினால் பிடிக்கப் பட்டு அவள் வீட்டிலேயே மரணமானான் அவன் எமலோகத்தையடைந்து ரௌரவம் முதலிய கோரமான அநேக நரகங்களை அதுபவித்து பின்பு பன்றி ஜென்மத்தையடைந்து பூமியில் திரிந்து பலவிதமாகிய துக்கங்களை அதுபவித்து மரண மடைந்து மீட்டும் பூமியில் நாய் ஜென்மத்தையடைந்து பலவித துக்கங்களோடு மரணத்தையடைந்து மீளவும் கழுதை ஜென்மத்தை யடைந்து ஒரு வண்ணாணிடத்தில் துணி மூட்டையை தூக்கிக் கொண்டு வண்ணாணல் வஸ்திர சத்தியின் பொருட்டு நந்தி தீர்த்தத்திற்கு ஒட்டப்பட்டு நந்தி குண்டத்தை யடைந்து தாகத்தினால் நீர் பரிகியது. அந்தக்ஷணத்தில் கழுதை ஜென்மத்தை விட்டு அந்த ஸ்ரீகரன் என்கிற பிராமணன் கைலையங்கிரியை யடைந்தான்.

மகா புண்ணியமான இந்திர தீர்த்தத்தில் ஒரு தடவை ஸ்நானம் செய்தால் இந்திர பட்டத்தை அடையலாகும் முன் காலத்தில் கைசல்விய நென்கிற ஓர் அரசன் தெக்ஷணப் பிரயாகைக்ஷேத்திரத்திலுள்ள இந்திர தீர்த்தக் கரையில் ஈஸ்வரபிரீதியின் பொருட்டு வெகு விதயாகங்களைச் செய்து இந்திரபட்டத்தை யடைந்து சகல தேவர்களோடு சந்தோக்ஷத்தை யடைந்தான்.

அகஸ்திய தீர்த்தத்தில் சோமவாரதினத்தில் ஸ்நானம் செய்து நிர்த்தவல்லபேஸ்வரரை அன்புடன் தரிசனம் செய்தால், தமிழ் வித்தையை நன்கறிந்து இருதியில் முக்தியை யடையலாம்.

அப்படியே கார்த்தியாயண தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்து அன்புடன் மகாவிஷ்ணுவை தெரிசித்தால். மோக்ஷத்தை எளிதில் பெறலாகும். கன்னிகையை விரும்பி ஸ்நானம் செய்து விஷ்ணுவை தரிசித்தால் உத்தமமான

கன்னிகா இரத்தினம்கிடைக்கும். தனத்தை விரும்புகிறவன் தனத்தை அடைவான்.

திருக்கூடலையாற்றாரில் விஷ்ணுவையும் சிவனையும் தரிசித்தால் விரும்பினவற்றை பெரலாகும், சிவ விஷ்ணுரூபமான அத்திருக்கூடலையாற்றாரை எவர்கள் பேதமாக எண்ணுகிறார்களோ அவர்கள் மகா நரகத்தையடைவார்கள். அந்த ஸ்தலம் சிவபிரானுக்கு மிகப் பிரீதியுள்ளது.

முற்காலத்தில் தீர்த்தாயுகத்தில் பற்கர் என்ற ஒரு முனிவர் பூமியில் எவ்வளவு கேஷத்திரங்கள் தீர்த்தங்கள் இருக்கின்றனவோ அவ்வளவு கேஷத்திரங்களிலும் தீர்த்தங்களிலும் விதிப்படி ஸ்நானம் செய்து பிதூர் தர்ப்பணம் செய்து கேஷத்திர சிரார்த்தம் பண்ணி பிண்டப் பிரதானம் செய்து சஞ்சரித்தார். அம்முனிவர் ஒரு சமயத்தில் திருவேணிகேஷத்திரம் வந்து ஸ்நானம் செய்து சிவபிரானை வணங்கி பிதூர்களுக்குச் சிரார்த்தம் செய்து பிண்டம் போட்டு யிருக்கையில் அவருடைய பிதூர்க்களெல்லாரும் பிதூரலோகத்திலிருந்து வந்து அந்த பிதூர் சரீரத்தைவிட்டு அந்த பற்கர்முனியால் கொடுக்கப்பட்ட பிண்டப் பிரதானத்தால் சிவதத்துவத்தை அடைந்தார்கள். ஆகையால் அந்த ஸ்தலத்திற்கு சமான ஸ்தலம் பூவுலகில் இல்லை.

முனிவர்களே பின்னும் பின்னும் சொல்வதினால் என்ன பிரயோசனம் பிரத்தியக்ஷமாய் மோக்ஷ சாதனமாய் சிவபிரானுக்குப் பிரிதியாய் யிருக்கப்பட்ட கேஷத்திர மகிமையை நீங்கள் அன்புடன் கேட்டீர்கள். இதனை இதற்கு முந்தி நான் ஒருவருக்கும் சொன்னதில்லை. இந்த மான்மியத்தை உங்களுக்குச்சொன்னேன். இச்சரித்திரத்தை அன்புடன் எவன் படிக்கிறானோ கேட்கிறானோ அவன் முக்தியை எளிதிலடைவான்.

அந்த ஸ்தலமான்மியத்தை பிரசங்கிக்கிற ஒருவனைச் சிரத்தையோடு பக்தியுள்ள மனசுடன் விதிப்படி பூசித்து சகல மகிமையையும் கேட்பானேயானால் அவனிடத்தில் சிவ

பிரான் மிகப் பிரீதியுள்ளவராவார். திருக்கூடலையாற்றார் மகிமையைக் கேட்க விருப்பமுள்ளவன் வாசபேயம் முதலிய யாகஞ் செய்த பலனை அடைவான். ஆனதினால் திருக்கூடலையாற்றாருக்கு ஒப்பான ஷேத்திரம்கிடையாது. அதில் செய்யப்பட்டதவத்திற்குச்சமான தபமும்கிடையாது. இந்த தீர்த்தங்கட்குச் சமானதீர்த்தமும் கிடையாது. இந்த நிருத்தவல்லப நாதருக்குச் சமானமான கடவுளும் கிடையாது. அப்படிப்பட்ட ஸ்தலமகிமையை உங்களுக்குச்சிவ கடாஷத்தினால் சொன்னேன். சகல ஷேத்திரங்களுக்கும் உயர்ந்த ஷேத்திரம் இதுவே தான் சந்தேகமில்லை.

முனிவர்களே மீளவும் தேவ தேவரின் மகிமையைச் சொன்னேன். இன்னும் எதைக் கேட்க விரும்புகிறீர்கள் சொல்லுங்கள் என்ற சூதமுனிவரைப் பார்த்து முனிவர்கள் தேவரீரால் நாங்கள் கிருதார்த்தர்களாக ஆகிவிட்டோம் என்று மும்முறை கூறி திருவேணி சங்கமத்தின் மகிமையை விரிவாய்க்கேட்டோம். நிர்த்தன வல்லபருடைய மகிமையை கேட்டு திருப்தியுண்டாகவில்லை மறுபடியும் சொல்லவேண்டும் அந்த சிவபெருமான் அநுக்கிரகத்தால் மகிமையைக் கேட்பதில் ஆசையுண்டாகிறது என்று கூறி சூதமுனிவரை ஸ்தோத்திரம் செய்து விசேஷமாய் பூசித்து வணங்கி அவருடன் கூட அந்த திருவேணிசங்கம ஷேத்திரத்தை யடைந்து அந்த திருவேணியிலும் மற்ற தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானம் செய்து மிகுந்த பக்தியுடன் வணங்கிச் சகல மங்களங்களை யு மடைந்து உத்தரவு பெற்று நைமிசாரணணியத்தில் வாசம் செய்கிற தங்கள் தங்கள் ஆச்சிரமத்தை அடைந்தார்கள்.

சுபமஸ்து.

ஞானசுத்தி பராகத்தி சமேத நிர்த்தவல்லபேஸ்வராய நம:

திருக்கூடலையாற்றார் ஸ்தலபுராணம் முற்றிற்று.

அமிர்த கணேசர்.